

Ε

Ελληνισμός του Βορρά

GREKER I NORDEN

Συναυλία του Χρόνη Αηδονίδη για τα 35-χρονα της Ομοσπονδίας

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΣΟΥΗΔΙΑΣ
UTGES AV GREKISKA RIKSFÖRBUNDET I SVERIGE

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ/ΟΚΤΟΒΕΡ 2007

Έτος ίδρυσης 1976
Πρώην Μεταναστευτικά ΝΕΑ

Εκδίδεται από την Ομοσπονδία Ελληνικών
Συλλόγων και Κοινοτήτων Σουηδίας
(ΟΕΣΚΣ)

με 4 τεύχη το χρόνο

Διεύθυνση
Box 19100
SE-104 32 Stockholm SWEDEN

Τηλέφωνο **Fax**
+46 8 627 00 27 +46 8 627 00 26

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Κορνηγός Χαϊδευτός

Υπεύθυνος περιοδικού
Ελένη Αλουτζανίδου

Ετήσιες συνδρομές
Ατομική 150 SEK
Οργ./Υπηρεσίες 250 SEK

Αρ. ταχ. λογ/σμού
854003-1

Το περιοδικό διευθύνεται
από Συντακτική Επιτροπή.
Ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν
τον συγγραφέα

Grundad 1976
F. d. *Metanastefika* NEA
Utges av
Grekiska Riksförbundet i Sverige (GR)
med fyra nummer per år

Postadress
Box 19100
SE-104 32 Stockholm SWEDEN

Telefon **Fax**
+46 8 627 00 27 +46 8 627 00 26

Ansvarig utgivare
Korninos Chaideftos

Ansvarig för tidskriften
Eleni Aloutzanidou

Prenumerationer
Privatpersoner 150 SEK/år
Organisationer/myndigheter 250 SEK/år

Postgiro
854003-1

Redaktionen ansvarar för tidskriften

E-mail
etv@telia.com
www.grekiskariksforbundet.se

ISSN 1404 -7624

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1 Της Σύνταξης
- 3 Οι εκλογές της 16^{ης} Σεπτεμβρίου 2007-10-07
- 4 Οι Έλληνες της Σουηδίας βοηθούν τους πυρόπληκτους
- 5 Εκδηλώσεις για τα 35-χρονα της Ομοσπονδίας
- 6 Χρόνης Αηδονίδης
- 8 Στις κοινότητες της Ομοσπονδίας, του Θ. Πυλιώτη
- 11 Κοινότητα Στοκχόλμης, του Θ. Πυλιώτη
- 12 Έκθεση της Άννας Παπούλια στη Στέγη
- 13 Χορευτικό συγκρότημα από τη Σάμο στο Σκάνσεν
- 14 Και τώρα τι κάνουμε; του Γ. Αντωνιάδη
- 15 Ζητούνται ανταποκριτές
- 16 «Ταξί» το νέο βιβλίο της Πασχαλίδου
- 18 «Μητέρες και γιοι» το νέο βιβλίο του Θ. Καλλιφατίδη
- 18 Πέθανε ο Γιώργος Φουντάς
- 19 Αθλητικά Νέα, του Δ. Γεωργιάδη

INNEHÅLL

- 2 Ledaren
- 20 Om konsten att stämma ett dragspel, av Jan Henrik Swahn
- 22 Oasen, av Nikolaos Tziabazis

Της Σύνταξης

Δυο γεγονότα σημάδεψαν το χρονικό διάστημα που πέρασε από την έκδοση του προηγούμενου τεύχους του περιοδικού μας και πιθανώς όλο το έτος 2007.

Το ένα ήταν οι καταστρεπτικές πυρκαγιές του Αυγούστου στην Πελοπόννησο, την Εύβοια και άλλα μέρη της Ελλάδας, που προκάλεσαν το θάνατο πάνω από 60 ανθρώπων και σήμαναν τον αφανισμό τεράστιων δασικών εκτάσεων, ελαιώνων, σπιτιών, κοπαδιών ζώων και άλλων περιουσιακών στοιχείων συμπατριωτών μας. Μαζί με εκατοντάδες χιλιάδες άλλους Έλληνες της Ελλάδας και της Διασποράς, οι Έλληνες της Σουηδίας έσπευσαν να ανταποκριθούν στο κάλεσμα για βοήθεια προς τους πυροπαθείς (βλ. σχετική ανακοίνωση της Ομοσπονδίας σε τούτο το τεύχος).

Το δεύτερο γεγονός της περιόδου ήταν οι κοινοβουλευτικές εκλογές της 16^{ης} Σεπτεμβρίου που προκηρύχθηκαν πρόωρα και ξαφνικά εν μέσω καλοκαιριού. Χαρακτηριστικό γνώρισμα και αυτών των εκλογών είναι ότι για μια ακόμη φορά έγιναν στη χώρα μας χωρίς να έχει λυθεί το χρόνιο πρόβλημα της ψήφου των μεταναστών. Το νομοσχέδιο που είχε ανακοινώσει η απερχόμενη κυβέρνηση δεν τέθηκε ποτέ για ψηφοφορία στη βουλή. Άλλα χαρακτηριστικά αυτών των εκλογών είναι ότι έγιναν με αναλογικότερο εκλογικό νόμο και ότι λόγω των προαναφερόμενων πυρκαγιών, η προεκλογική εκστρατεία των κομμάτων διήρκεσε ουσιαστικά περίπου μόνο δύο εβδομάδες, χρόνος ρεκόρ για τα κοινοβουλευτικά πράγματα στη χώρα μας. Τα αποτελέσματα αυτών των εκλογών, για τα οποία μπορείτε να διαβάσετε το σχετικό δημοσίευμα σε τούτο το τεύχος του περιοδικού μας, ήταν ότι η νέα βουλή είναι πεντακομματική και πρώτο κόμμα της αναδείχθηκε πάλι η Νέα Δημοκρατία, η οποία σχημάτισε κυβέρνηση. Υφυπουργός Εξωτερικών με ευθύνη για τον Απόδημο Ελληνισμό παρέμεινε ο κ. Κασσίμης.

Παράλληλα με τα δύο προαναφερόμενα γεγονότα, για τον Ελληνισμό της Σουηδίας το σημαντικότερο γεγονός αυτής της περιόδου και όλης της χρονιάς ήταν, μαζί με το 18 ο Συνέδριο, τα τριακοστά πέμπτα γενέθλια της Ομοσπονδίας. Η Ομοσπονδία και όλος ο Ελληνισμός της Σουηδίας γιόρτασαν με μεγαλοπρέπεια τα 35-χρονα. Μεταξύ όλων των άλλων σχετικών γιορταστικών εκδηλώσεων ξεχωριστή επιτυχία είχε η μεγάλη συναυλία του φημισμένου τραγουδιστή θρακιώτικων και άλλων ελληνικών, δημοτικών τραγουδιών Χρόνη Αηδονίδη.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις σαν κι αυτή είναι ό,τι καλύτερο επιθυμούν και περιμένουν οι συμπατριώτες μας από τα αντιπροσωπευτικά τους όργανα στο χώρο μας. Ελπίζουμε να αποτελέσουν γενικότερα τα 35-χρονα και το Συνέδριο την απαρχή ενός νέου, δυναμικού ξεκινήματος για πλουσιότερες πολιτιστικές δραστηριότητες της Ομοσπονδίας, μαζικοποίηση των συλλόγων και κοινοτήτων-μελών της, κυρίως με νέους και γυναίκες, και ποιοτική αναβάθμιση της οργανωτικής της δουλειάς.

Ledaren

Två händelser har dominerat den senaste perioden sedan augustinumret av vår tidskrift utkommit och sannolikt även hela året 2007.

Den ena händelsen var augusti månads katastrofala bränder på Peloponnesos, Evia och andra platser i Grekland, som ledde till att cirka sjuttio personer miste livet och enorma arealer med skogar, olivlundar, hus och andra egendomar förstörts. Vid sidan av grekerna i Grekland och hela världen, har grekerna i Sverige svarat positivt på uppropet om hjälp till de drabbade människorna (se artikeln om Grekiska Riksförbundets pressmeddelande i detta nummer).

Den andra viktiga händelsen under denna period var de grekiska parlamentsvalen den 16 september, som utlysts för tidigt och helt plötsligt mitt under sommaren. Ett karakteristiskt kännetecken för dessa val är att de sker ännu en gång utan att den brinnande frågan om de grekiska invandrarnas röst i utlandet har lösts. Det lagförslag som den avgående regeringen utannonserade kom aldrig upp för omröstning i det grekiska parlamentet. Andra kännetecken för dessa val var att de genomfördes med en mer proportionell vallag och att partiernas valkampanjer på grund av de ovannämnda bränderna begränsats till endast cirka två veckor, en rekordkort tid för grekiska parlamentariska förhållanden. Valresultatet, om vilket läsaren kan ta del av i en artikel i detta nummer av tidskriften, var att det nya grekiska parlamentet består av fem partier, att första partiet i parlamentet återigen är Nea Demokratia och att detta parti har bildat regering. Vice utrikesminister med ansvar för grekerna utomlands är fortfarande Theodor Kassimis.

Vid sidan av de två ovannämnda händelserna var firandet av Riksförbundets 35-års jubileum periodens och (tillsammans med den 18:e kongressen) årets viktigaste händelse för grekerna i Sverige. Grekiska Riksförbundet och grekerna i Sverige firade sina 35 år i detta land med pompa och ståt. Bland alla kulturevenemang som arrangerades med anledning av jubileet va särskilt framgångsrikt konserten med den populäre sångaren av thrakiska och andra grekiska folksånger, Chronis Aidonidis.

Sådana kulturevenemang är något som grekerna i Sverige förväntar sig att deras representanter i de grekiska invandrarorganisationerna och kulturföreningarna ska arrangera. Vår förhoppning är att 35-årsjubileet och kongressen ska bli en ny start för en rikare kulturverksamhet inom ramen för Riksförbundets övriga aktiviteter, för en massivare anslutning huvudsakligen av ungdomar och kvinnor i Riksförbundets föreningar och för en förbättring av förbundets organisatoriska arbete.

Οι εκλογές της 16^{ης} Σεπτεμβρίου 2007

Οι κοινοβουλευτικές εκλογές της 16^{ης} Σεπτεμβρίου στην Ελλάδα έγιναν με απόλυτη τάξη και ηρεμία και ανέδειξαν πάλι τη Νέα Δημοκρατία πρώτο κόμμα της Βουλής. Δεύτερο κόμμα και ταυτόχρονα αξιωματική αντιπολίτευση είναι πάλι το ΠΑΣΟΚ, τρίτο κόμμα το ΚΚΕ και τέταρτο κόμμα ο ΣΥΡΙΖΑ. Για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια η ελληνική Βουλή περιλαμβάνει και πέμπτο κόμμα, τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, ΛΑΟΣ.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα των εκλογών ήταν τα ακόλουθα:

	2007	2004
	Ποσοστά	Ποσοστά
Νέα Δημοκρατία	41,83% 152	45,36% 165
ΠΑΣΟΚ	38,10% 102	40,55% 117
ΚΚΕ	8,15% 22	5,89% 12
ΣΥΡΙΖΑ	5,04% 14	3,26% 6
ΛΑΟΣ	3,80% 10	2,19% 0

Η νέα κυβέρνηση περιλαμβάνει πολλά νέα πρόσωπα αλλά σε καίρια υπουργεία παραμένουν παλιά γνώριμα πρόσωπα. Τα υπουργεία Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης συγχωνεύτηκαν και επικεφαλής τους είναι ο υπουργός κ. Προκόπης Παυλόπουλος. Επίσης συγχωνεύτηκαν και τα υπουργεία Εμπορικής Ναυτιλίας και Αιγαίου με επικεφαλής τον κ. Γεώργιο Βουλγαράκη. Υφυπουργός εξωτερικών με ευθύνη για τον Απόδημο Ελληνισμό παρέμεινε ο κ. Θόδωρος Κασσίμης.

Με τις εκλογές της 16^{ης} Σεπτεμβρίου οι Έλληνες ψηφοφόροι προσήλθαν για μια ακόμη φορά στις κάλπες χωρίς να έχει λυθεί το χρόνιο πρόβλημα της ψήφου των μεταναστών. Το σχέδιο νόμου που είχε δημοσιεύσει η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν τέθηκε ποτέ για ψηφοφορία στη Βουλή. Έτσι χιλιάδες μετανάστες κυρίως από

τις γειτονικές χώρες της Ευρώπης μετακινήθηκαν προς την Ελλάδα με αεροπλάνα και αυτοκίνητα για να ψηφίσουν. Από τη Σουηδία κατέβηκαν για να ψηφίσουν στην Ελλάδα πολλές εκατοντάδες Έλληνες ψηφοφόροι. Πολλοί κατέβηκαν ολόκληρες εβδομάδες πριν από τις εκλογές για να βοηθήσουν τα κόμματά τους στον προεκλογικό αγώνα. Άλλοι κατέβηκαν μόνο μερικές μέρες πριν από τις εκλογές κυρίως για να ψηφίσουν.

Οι εκλογές της 16^{ης} Σεπτεμβρίου έγιναν με έναν νέο, πιο αναλογικό εκλογικό νόμο που είχε ψηφίσει στη Βουλή το ΠΑΣΟΚ πριν από το 2004. Απότοκο αυτού του νόμου είναι ότι το κυβερνητικό κόμμα διαθέτει την πολύ μικρή πλειοψηφία των 2 εδρών στη βουλή.

Ως συνέπεια του εκλογικού αποτελέσματος ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έθεσε ζήτημα ανανέωσης της εμπιστοσύνης των μελών του κινήματος προς το πρόσωπο του. Έτσι το ΠΑΣΟΚ αποφάσισε να προχωρήσει σε εκλογές για πρόεδρο στις 11 Νοεμβρίου. Εκτός από τον νυν πρόεδρο Γεώργιο Παπανδρέου ως την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές υποψηφιότητα είχε θέσει και ο Ευάγγελος Βενιζέλος.

Οι εκλογές της 16^{ης} Σεπτεμβρίου προκηρύχτηκαν πρόωρα και ξαφνικά, αμέσως μετά τις καλοκαιρινές διακοπές, και ενώ η απερχόμενη κυβέρνηση διαβεβαίωνε ότι θα εξαντλούσε την τετραετία. Η προεκλογική περίοδος ήταν έτσι κι αλλιώς πολύ σύντομη - τέσσερις μόλις εβδομάδες - αλλά συντομεύτηκε ακόμη περισσότερο εξαιτίας των καταστροφικών πυρκαγιών που έπληξαν το φετινό Αύγουστο μήνα την Ελλάδα. Έτσι οι προεκλογικές δραστηριότητες των κομμάτων περιορίστηκαν σε λιγότερο σχεδόν από δυο εβδομάδες. Από τις συζητήσεις που έγιναν απουσίασαν παντελώς σχεδόν τα θέματα των αποδήμων. Αντίθετα η παρουσία των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα έγινε ως ένα βαθμό αισθητή, τουλάχιστον στο δορυφορικό κανάλι της ΕΡΤ.

Οι Έλληνες της Σουηδίας βοηθούν τους πυρόπληκτους

Βαθεία θλίψη προκάλεσαν στους Έλληνες της Σουηδίας αλλά και στους Σουηδούς φίλους της Ελλάδας οι πρωτοφανείς πυρκαγιές που έπληξαν το φετινό καλοκαίρι τη χώρα μας. Οι εικόνες από τη βιβλική καταστροφή στην Πελοπόννησο, την Εύβοια, την Αττική και άλλες περιοχές της Ελλάδας μεταδόθηκαν από τις τηλεοράσεις και τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία σε όλον τον κόσμο, σκορπώντας οδύνη για το χαμό τόσων ανθρώπων και περιουσιών, αλλά και για την τρομερή καταστροφή του πανέμορφου περιβάλλοντος στην Ελλάδα.

Συγκλονισμένος από τη μεγάλη καταστροφή ο ελληνισμός της Σουηδίας σπεύδει να ανταποκριθεί στο γενικό κάλεσμα για βοήθεια προς τους πυρόπληκτους. Η Ομοσπονδία Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων με ανακοίνωσή της καλεί όλους τους Έλληνες της Σουηδίας σε κίνημα αλληλεγγύης για την ενίσχυση των πληγείσων περιοχών. Στην ανακοίνωση της ΟΕΣΚΣ τονίζεται μεταξύ άλλων:

- Θεωρούμε χρέος μας, χρέος όλων των απόδημων Έλλήνων, να συμβάλουμε με όλες μας τις δυνάμεις, προκειμένου να απαλύνουμε τον πόνο των συμπατριωτών μας που έχασαν τις περιουσίες τους, να ενισχύσουμε όλες τις προσπάθειες που καταβάλλονται, ώστε η χώρα μας να υπερβεί τα τεράστια προβλήματα που προκάλεσε η καταστροφή.

- Το ΔΣ της ΟΕΣΚΣ αποφάσισε να συμβάλει με το ποσό των 10.000 κορωνών και καλεί όλους τους φορείς και τον ελληνισμό της Σουηδίας να συμμετάσχουν στην προσπάθεια αυτή. Τα χρήματα μπορούν να σταλούν στο λογαριασμό της Ομοσπονδίας, Postgiro 854003-1, Grekiska Riksförbundet με την ένδειξη «Grekland». Τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν θα σταλούν στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδας 23/2341103053 για τις περιοχές που επλήγησαν από τις πυρκαγιές.

(Το στίχο και η φωτογραφία είναι από την εφημερίδα Το Βήμα).

Εκδηλώσεις για τα 35-χρονα της Ομοσπονδίας

Συναυλία του Χρόνη Αηδονίδη

Με μια υπέροχη συναυλία του Χρόνη Αηδονίδη και της χορωδίας «Άρτεμις η Γαζωρίτις» κορυφώθηκαν στη Στοκχόλμη οι εορταστικές εκδηλώσεις για τα τριάντα πέντε χρόνια από την ίδρυση της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων Σουηδίας, ΟΕΣΚΣ. Η συναυλία έγινε το Σάββατο, 6 Οκτωβρίου, στην εκκλησία Γκούσταβ Βάσα και την παρακολούθησαν εκατοντάδες Έλληνες μετανάστες και Σουηδοί φίλοι της Ελλάδας.

Εκμέρους της Ομοσπονδίας ο πρόεδρος Κοιμηνός Χαϊδευτός άνοιξε την εκδήλωση με έναν σύντομο χαιρετισμό προς τους παρευρισκόμενους και όλους όσοι συνέβαλαν στη διοργάνωση της εκδήλωσης. Επίσης, αφού ευχαρίστησε το Χρόνη Αηδονίδη και τη χορωδία «Άρτεμις η Γαζωρίτις», καθώς και τους άλλους συντελεστές της συναυλίας, τόνισε ότι η συναυλία για τα 35-χρονα της Ομοσπονδίας προστίθεται στη σειρά των μεγάλων ποιοτικών πολιτιστικών εκδηλώσεων της Ομοσπονδίας.

Στη συνέχεια απηύθυναν σύντομο χαιρετισμό η Αναστασία Βουδούρη, εκπρόσωπος του Δήμου Νέας Ζίχνης, της πόλης όπου έχει την έδρα της η χορωδία «Άρτεμις η Γαζωρίτις» και η Ιωάννα Πολυχρονίδου, πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου «Άρτεμις η Γαζωρίτις». Στο χαιρετισμό τους οι δυο προσκεκλημένες από την Ελλάδα ευχαρίστησαν για την πρόσκληση στον εορτασμό της επετείου των 35-χρονων της Ομοσπονδίας και επαίνεσαν τους Έλληνες της Σουηδίας που συνεχίζουν τις ελληνικές παραδόσεις και καλλιεργούν τον ελληνικό πολιτισμό στη Σουηδία.

Το πλούσιο πρόγραμμα του Χρόνη Αηδονίδη, της 35-μελούς χορωδίας από την κωμόπολη Γαζώρος του νομού Σερρών και του μουσικού τους συγκροτήματος είχε τον τίτλο «Το παραδοσιακό τραγούδι μας μέσα στους αιώνες». Και πράγματι, όπως δείχνει και ο τίτλος, η συναυλία περιείχε πολλά και γνωστά δημοτικά τραγούδια από διάφορες περιόδους της ελληνικής ιστορίας και από όλη την Ελλάδα. Άρχισε με τραγούδια από τη Μικρά Ασία, την Προποντίδα και την Καππαδοκία, συνεχίστηκε με κομμάτια από την Ήπειρο, την Κύπρο και τη Μακεδονία και έκλεισε με τραγούδια από τη Θράκη, την ιδιαίτερη πατρίδα του τραγουδιστή. Τη χορωδιακή επεξεργασία και την ενορχήστρωση του προγράμματος έκανε η Στέλλα Βλαχοπούλου.

Η εκδήλωση διοργανώθηκε από την Ομοσπονδία Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων Σουηδίας, ΟΕΣΚΣ, και την Ελληνική Ομοσπονδία Νέων Σουηδίας, ΕΟΝΣ, σε συνεργασία με την Πρεσβεία της Ελλάδας στη Στοκχόλμη, τη Συντονίστρια Εκπαίδευσης Σκανδιναβίας και Βαλτικών Χωρών, την Ελληνική Πολιτιστική Στέγη, την Ελληνική Κοινότητα Στοκχόλμης και την Ελληνική Κοινότητα Νότιας Στοκχόλμης. Χορηγοί της εκδήλωσης ήταν ο ΕΟΤ, η ΕΡΤ WORLD, η Νομαρχία Σερρών και το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Νέας Ζίχνης.

Μετά τη συναυλία δόθηκε από την Ομοσπονδία δεξίωση για τους προσκεκλημένους στους χώρους της Ελληνικής Πολιτιστικής Στέγης.

Χρόνης Αηδονίδης

Ο Χρόνης Αηδονίδης γεννήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1928 στην Καρωτή, ένα χωριό κοντά στο Διδυμότειχο. Γιος του ιερέα Χρήστου και της Χρυσάνθης Αηδονίδη, είναι ο δεύτερος από τα πέντε αδέρφια του. Στο χωριό του, στην Καρωτή, περνά τα παιδικά και εφηβικά του χρόνια κι εκεί είναι που μαθαίνει τα πρώτα του τραγούδια και μυείται στον κόσμο της παραδοσιακής μουσικής, πρώτα από τη μητέρα του, που γνώριζε τα περισσότερα τραγούδια της Θράκης κι έπειτα απ' τους πλανόδιους μουσικούς που έπαιζαν στα πανηγύρια του χωριού του.

Μαθητής ακόμα διδάσκεται βυζαντινή μουσική από τον πατέρα του και μετά από τον δάσκαλο Μιχάλη Κεφαλοκόπη. Όταν τελείωσε το οκτατάξιο γυμνάσιο στο Διδυμότειχο, διορίστηκε ως κοινοτικός δάσκαλος σε ένα χωριό της βουλγαρικής μεθορίου, τα Πετρωτά. Το 1950 εγκαταστάθηκε με τους γονείς του στην Αθήνα, όπου συνέχισε και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη βυζαντινή μουσική στο Ελληνικό Ωδείο, κοντά στο μεγάλο δάσκαλο Θεόδωρο Χατζηθεοδώρου.

Στο Σισμανόγλειο Νοσοκομείο, όπου εργαζόταν για ένα διάστημα ως λογιστής, μια σημαντική συγκυρία θα του αλλάξει τη ζωή. Το 1953 ο μεγάλος μας λαογράφος Πολύδωρος Παπαχριστοδούλου θα τον αναζητήσει εκεί και θα του προτείνει να συμμετάσχει στην εκπομπή του "Θρακιικοί Αντίλαλοι" στο κρατικό ραδιόφωνο. Στην αρχή ο Χρόνης Αηδονίδης θα διστάσει λέγοντας στον Πολύδωρο Παπαχριστοδούλου: "Με συγχωρείτε πολύ. Τα τραγούδια αυτά τα ξέρω, τα αγαπώ, αλλά... ντρέπομαι να τα πω. Θα με κοροϊδέουν". Στο τέλος όμως με τις συμβουλές και τις παραινέσεις του μεγάλου μας λαογράφου θα αποφασίσει να λάβει μέρος σε αυτήν την προσπάθεια προβολής και διάδοσης της παραδοσιακής μας μουσικής.

Από τότε και με τη βοήθεια του Πολύδωρου Παπαχριστοδούλου παίρνει μέρος στις εκπομπές του, συμμετέχοντας πολύ σύντομα ως μονωδός στη Χορωδία του Παντελή Καββακόπουλου. Αργότερα συμμετέχει και στη χορωδία του Σίμωνα Καρρά, ενώ από το 1957, αναλαμβάνει τακτική εβδομαδιαία εκπομπή στο ραδιόφωνο, προβάλλοντας το μουσικό θησαυρό της πατρίδας του, της Θράκης. Ήταν η πρώτη φορά που τα θρακιώτικα τραγούδια ακούγονταν σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας.

Σήμερα ο Χρόνης Αηδονίδης έχει μια πλούσια δισκογραφία, με τα ωραιότερα τραγούδια της Θράκης, βόρειας, ανατολικής και δυτικής. Έχει λάβει μέρος σε εκατοντάδες εκδηλώσεις τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό (Αμερική, Αυστραλία, σε όλα τα κρατίδια της τέως Σοβιετικής Ένωσης, Ευρώπη).

Σημαντικό βήμα στην καλλιτεχνική του πορεία ήταν η ιδιαίτερα επιτυχής συνεργασία του με τον Γιώργο Νταλάρα στο δίσκο "Τ' Αηδόνια της Ανατολής" το Μάρτιο του 1990. Οι παραδοσιακοί ήχοι μέσω αυτής της συνεργασίας άγγιξαν και ένα κοινό που έως τότε δεν είχε ασχοληθεί με το είδος αυτό. Ακολούθησαν συναυλίες με μεγάλη απήχηση, όπως εκείνη της παρουσίασης του δίσκου αυτού στο Λυκαβηττο, αλλά και άλλες σε κάθε τόπο της Ελλάδας και στο εξωτερικό. Η επιτυχία θα συνεχιστεί με μία ακόμη σημαντική έκδοση των πανεπιστημιακών εκδόσεων Κρήτης το 1993. Ο διπλός δίσκος "Τραγούδια και σκοποί της Θράκης", συνοδευόμενος από ένα πλούσιο λαογραφικό υλικό και με τραγούδια αποκλειστικά ερμηνευμένα από το Χρόνη Αηδονίδη, θα συναγωνιστεί σε πωλήσεις και απήχηση τ' "Αηδόνια της Ανατολής".

Η παραδοσιακή μουσική της Θράκης είχε αποκτήσει πλέον ένα μεγάλο ακροατήριο από κάθε γωνιά της Ελλάδας και σύντομα, μερικά χρόνια αργότερα, επρόκειτο να αποκτήσει ένα επίσης μεγάλο ακροατήριο και από κάθε γωνιά της γης. Την πρωτοχρονιά του 2000, σε ένα παγκόσμιο τηλεοπτικό εορταστικό πρόγραμμα υποδοχής της νέας χιλιετίας, κάθε χώρα αναλαμβάνει να μεταδώσει με video-clip, μέσω δορυφορικής σύνδεσης, ένα τραγούδι, για να καλωσοριστεί το νέο αιώνα. Η Ελλάδα την Ανατολή του 2000 την καλωσόρισε, στο Σούνιο, με τη φωνή του Χρόνη Αηδονίδη στα τραγούδια "Να 'μαν πουλί να πέταγα" και "Βασίλεψεν Αυγερινός". Το video-clip που απαθανάτισε αυτή τη συγκινητική στιγμή επιμελήθηκε ο γνωστός σκηνοθέτης Παντελής Βούλγαρης και μεταδόθηκε από την Κρατική Τηλεόραση. Έκανε τόση αίσθηση το άκουσμα των θρακιώτικων ήχων από τη φωνή του Χρόνη Αηδονίδη, ώστε από τότε πολλά τραγούδια του μεγάλου μας καλλιτέχνη ακούγονται στο εξωτερικό, στα ραδιόφωνα αλλά και ως σήματα σε εκπομπές ή και σε τηλεοπτικά διαφημιστικά σποτς σε χώρες της Ευρώπης.

Το 2001 ένα ακόμα σημαντικό βήμα θα φέρει το Χρόνη Αηδονίδη και πάλι στο προσκήνιο. Η συνεργασία του με τον Νίκο Κυπουργό στο δίσκο "Τα μυστικά του Κήπου" θα ξαφνιάσει. Ένα νανούρισμα, (το "Βλέφαρό μου"), σε στίχους της Λίνας Νικολακοπούλου με ήχο παραδοσιακό αλλά και τη φρεσκάδα της πνοής της εποχής μας θα κλέψει την παράσταση και θα αγαπηθεί όσο κανένα άλλο από τον κόσμο.

Το 2003 άλλη μια ιδιαίτερη συνεργασία που κάνει αίσθηση θα προστεθεί στο ενεργητικό του με το δίσκο "Στης καρδιάς μου τ'ανοιχτά", στην οποία θα συναντήσει τις μελωδίες του Παντελή Θαλασσινού σε δύο τραγούδια των Ηλία Κατσούλη (Αχ κορμί ζωγραφιστό μου) και Χρυσόστομου Γελαγώτη (Κατερίνα Καρδερίνα). Το 2004 με το διπλό cd "Όταν οι δρόμοι συναντιούνται" ηχογραφεί για πρώτη φορά μαζί με τη μαθήτριά του Νεκταρία Καραντζή βυζαντινούς ύμνους. Παρότι ξεκίνησε το δρόμο της μουσικής από ψάλτης, ήταν η πρώτη φορά με το cd αυτό που παρέδωσε στη δισκογραφία δείγμα των εξαιρετικών ικανοτήτων και στο χώρο της Βυζαντινής Μουσικής.

Στην Ολυμπιάδα της Αθήνας του 2004 ο Χρόνης Αηδονίδης με τη γλυκολαλιά του καλωσόρισε τους ξένους φίλους μας στην Τελετή Λήξης με μοναδικό τρόπο, τραγουδώντας συγκινητικά το καθιστικό: "Φίλοι μ' καλωσορίσατε".

Το Πάσχα του 2005 συμμετείχε ως κεντρικό πρόσωπο σε καθημερινή επετειακή εκπομπή της ET1 που προβλήθηκε καθ' όλη τη διάρκεια της Μ.Εβδομάδας με τίτλο: "ΕΠΙΚΡΑΝΘΗ", ψάλλοντας βυζαντινούς ύμνους της περιόδου μαζί με τη μαθήτριά, συνεργάτη και καθ' ομολογία του ίδιου διάδοχό του στο έργο του, Νεκταρία Καραντζή, καθώς και τον καθηγητή βυζαντινής μουσικής, θεολόγο- φιλόλογο, κ. Δημήτρη Βερούκιο.

Ο Χρόνης Αηδονίδης σήμερα με φωνή ακόμα πιο ώριμη αλλά και πιο γλυκιά και ευαίσθητη από εκείνη των νεανικών του χρόνων και με γνώση του "που πονάει το κάθε τραγούδι", όπως λέει ο ίδιος, συνεχίζει να προσφέρει στην παραδοσιακή μουσική του τόπου μας μεταφέροντας στις επόμενες γενιές το έργο του μέσα από τη διδασκαλία του. Διδάσκει σε διάφορες

σχολές μουσικής και είναι ιδρυτικό μέλος του "Αρχείου Ελληνικής Μουσικής", το οποίο έχει να επιδείξει μια πλούσια δραστηριότητα στο χώρο της λαογραφίας με πολύ προσεγμένες εκδόσεις βιβλίων και cd:s από όλες τις περιοχές της Ελλάδας.

Ο Χρόνης Αηδονίδης έχει αφήσει το δικό του στίγμα στο χώρο της παραδοσιακής μουσικής. Οι σπάνιες ερμηνευτικές του ικανότητες, οι ιδιαίτεροι λαρυγγισμοί της βελούδινης φωνής του, το δημιουργικό του πνεύμα που τον οδήγησε να συνθέσει ξεχωριστές μελωδίες, είναι κάποια από τα χαρακτηριστικά που τον κάνουν να ξεχωρίζει και να θεωρείται σήμερα ως ο σημαντικότερος εκπρόσωπος της παραδοσιακής μας μουσικής και ως ο άνθρωπος που κατόρθωσε να απομακρύνει το παραδοσιακό τραγούδι από τα καταγώγια, όπου κάποτε το κατέτασαν και να το οδηγήσει στο Ηρώδειο και στο Μέγαρο Μουσικής.

Τα παραπάνω βιογραφικά στοιχεία για τον Χρόνη Αηδονίδη πάρθηκαν από την επίσημη ιστοσελίδα του. Περισσότερες λεπτομέρειες για τη βιογραφία, τη δισκογραφία καθώς και τις εμφανίσεις του μπορείτε να βρείτε σε αυτήν την ιστοσελίδα: www.aidonidis.gr

Στις κοινότητες της Ομοσπονδίας

Συνεντεύξεις με αντιπροσώπους στο 18^ο Συνέδριο «Τα παιδιά μας να μάθουν ελληνικά»

Μικρές Ελλάδες, κύτταρα του πολιτισμού μας, αποτελούν οι ελληνικές κοινότητες στις διάφορες πόλεις της Σουηδίας.

Με ξεχωριστή παρουσία μέσα στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή ειδικά των μικρών πόλεων, συνέδρου στο 18^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων της Σουηδίας μίλησαν στο περιοδικό μας και στο δημοσιογράφο Θοδωρή Πυλιώτη.

Αντιπρόσωποι από τις κοινότητες των πόλεων Lund και Ουψάλας παρουσίασαν τη δουλειά που γίνεται σ' αυτές, το κλίμα που βρήκαν σαν μετανάστες στη Σουηδία, τους στόχους που έχουν, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, την προσπάθεια να μάθουν την ελληνική γλώσσα και ιστορία στα παιδιά τους.

Τους ρωτήσαμε επίσης να μας σχολιάσουν το ίδιο το Συνέδριο και ποια θα είναι η εμπειρία που θα μεταφέρουν στην κοινότητά τους.

Πόλη- πόλη, κοινότητα- κοινότητα οι μετανάστες μας μιλούν για τις εμπειρίες τους:

Κοινότητα Uppsala

Μάρθα Αντωνιάδου:

Το δεύτερο σπίτι μας ο σύλλογος

Πρόκειται για την πιο βόρεια κοινότητα της Σουηδίας. Σε ένα σύνολο 400 περίπου Ελλήνων και με πολλούς φοιτητές, ο σύλλογος αριθμεί περί τα 100 μέλη. Με τη Μάρθα Αντωνιάδου μιλήσαμε την ώρα του καφέ. Μας μίλησε με ιδιαίτερη θέρμη για το σύλλογο, το δεύτερο σπίτι της όπως μας είπε!

«Έχουμε χορευτικό γυναικών, παιδικό. Κάθε Σάββατο μαζεύονται τα παιδάκια, τα μαθαίνουμε χορούς ελληνικούς, παιχνίδια, τώρα προχωρήσαμε και σε μαθήματα κομπιούτερ», μας λέει η Μάρθα.

«Δεν είναι όμως μόνο να μάθεις κάτι, είναι και η συναναστροφή.

Κάθε Τρίτη (σ.σ. για το 2007) έχουμε γυναικείο χορευτικό. Ο δάσκαλος μας είναι Σουηδός! Είναι καθηγητής φυσικής στο πανεπιστήμιο της Ουψάλας

και ενδιαφέρεται πάρα πολύ για την ιστορία της Ελλάδας».

«Μια φορά το μήνα με τα κορίτσια βγαίνουμε έξω. Στην Ουψάλα, λόγω και του έντονου φοιτητόκοσμου, υπάρχουν 10-11 ελληνικά εστιατόρια. Μια φορά το χρόνο διοργανώνουμε εκδρομή».

Η Μάρθα ήρθε για τουρισμό στη Σουηδία και έμεινε. Έκανε οικογένεια και μας περιγράφει το σύλλογο με έντονο συναίσθημα. Δείχνει να τον πονάει, να ζει κάθε του στιγμή. Γι' αυτό και η προσπάθεια που κάνουν είναι να κρατήσουν ενωμένο τον ελληνισμό. «Διαμάχες πάντα υπάρχουν, από κομματικά ή ακόμα και για τις ομάδες, αλλά επί το πλείστον είμαστε οργανωμένοι και ενωμένοι», μας λέει.

Γίνονται εκδηλώσεις στις μεγάλες γιορτές, ενώ μεταξύ αυτών ξεχωρίζει και η συμμετοχή στην φοιτητική γιορτή του Πανεπιστημίου (το 2007 έγινε στις 30 Απριλίου) όπου λειτουργεί ελληνική ταβέρνα!

Το ίδιο συμβαίνει και το Σεπτέμβριο, στη γιορτή για όλους τους ξένους της Ουψάλας.

Τα τελευταία χρόνια φαίνεται να έχει αυξηθεί ο αριθμός των Ελλήνων φοιτητών που είτε έρχονται για μεταπτυχιακό είτε για πρώτο πτυχίο.

Το πρώτο που ζητούν οι Έλληνες με το που έρχονται είναι να πιάσουν επαφή με την ελληνική κοινότητα. Βέβαια οι φοιτητές είναι απασχολημένοι με τα μαθήματα και τη γλώσσα, αλλά συνήθως περνούν από το σύλλογο για ένα καφέ που θα τον πιούν αλλά... ελληνικά με κουβέντα και ήσυχα ή για να δουν έναν αγώνα στην τηλεόραση. Το καφενείο της κοινότητας λειτουργεί πολύ οργανωμένα χάρη στην εθελοντική εργασία των μελών.

Η δυσκολία με τη νέα γενιά

Η Μάρθα παραδέχεται, κρίνοντας από τα δικά της παιδιά, ότι δεν είναι τόσο εύκολο οι νέοι να μπουν και να παραμείνουν μέσα στην κοινότητα. Για την κόρη της βέβαια αυτό είναι πιο εύκολο αφού υπάρχει το γυναικείο χορευτικό (προφανώς οι άνδρες δεν πάνε εύκολα να μάθουν ελληνικούς χορούς).

Κάτι τέτοιο όμως δεν συμβαίνει με το γιο της, που έχει «σουηδικοποιηθεί» έχει τα δικά του ενδιαφέροντα, τις σπουδές του, τις παρέες του και αυτό τον κρατά πιο μακριά.

«Γι' αυτό και θέλουμε συζητώντας και εδώ στην Ομοσπονδία να βρούμε τρόπους, δραστηριότητες να φέρουμε τα παιδιά κοντά στις κοινότητες. Γιατί αλλιώς θα τα χάσουμε τα παιδιά, δεν θα είναι πια Έλληνες.

«Έχω θέσει πολλές φορές το ερώτημα τι είναι αυτό που θα κάνει τα παιδιά να έρθουν στο σύλλογο, το γιο μου είναι πιο δύσκολο. Στις εκλογές ήρθε και ψήφισε, για τη μαμά! Πέρασε δυο φορές, ήρθε για φαγητό αλλά δεν βρήκε κάτι για να μείνει», μας λέει.

«Βέβαια μια πρώτη δυσκολία που υπάρχει για ένα αρκετά μεγάλο αριθμό νεολαίων είναι η γλώσσα. Ότι δεν καταλαβαίνουν πολύ καλά τα ελληνικά. Τα παιδιά που έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει εδώ παρόλο που μπορεί να πηγαίνουν σε ελληνικό σχολείο, είναι πιο δύσκολο να παρακολουθήσουν μια τέτοια συζήτηση», σημειώνει.

Επισημαίνει το πόσο σημαντικό είναι που μπήκαν και γυναίκες στα διοικητικά συμβούλια, έστω

και με ποσόστωση, και πως ίσως αυτό να πρέπει να εξεταστεί και για τη νεολαία. Να υπάρχει ποσόστωση συμμετοχής για παράδειγμα στα όργανα της Ομοσπονδίας.

Επισημαίνεται επίσης η κάμψη που γνώρισαν κάποια χρονιά οι κοινότητες, όταν υπήρξαν αντιπαραθέσεις πολιτικές αλλά και προσωπικές με αποτέλεσμα να φύγει κόσμος...

«Χρειαζόμαστε και πρέπει να νιώθουμε ενωμένοι. Είναι το Α και το Ω όταν είσαι μακριά από την πατρίδα, τον ήλιο, τη θάλασσα, τους συγγενείς.

Εγώ νιώθω πάρα πολύ ευχάριστα στο σύλλογο, είναι το δεύτερο μου σπίτι. Η Στέγη μας. Είναι η στέγη που μας σκεπάζει», κλείνει τη συζήτηση η Μάρθα.

Κοινότητα Lund

Γιάννα Φαλάρας-Κανέλλη:

Τα παιδιά μας είναι και Ελληνόπουλα

Μια Ελληνίδα μάνα που προσπαθεί να μάθει τα παιδιά της να μιλούν τη γλώσσα και να γνωριστούν με την ιστορία των προγόνων μας.

Αυτή την εντύπωση μας έδωσε η συζήτηση με την πρόεδρο της κοινότητας της Lund, Γιάννα Φαλάρας-Κανέλλη.

Η πόλη απέχει 25 χιλιόμετρα από το Malmö, με μια μικρή σχετικά μικτή-ελληνοσουηδική-κοινότητα με 172 μέλη.

«Είμαι στη θέση του προέδρου εδώ και 5 χρόνια. Είμαι 17,5 χρόνια στη Σουηδία. Ο σύζυγός μου είναι Έλληνας δεύτερης γενιάς, γεννημένος στο Bor_s της Σουηδίας. Οι γονείς του ήρθαν το '60 για εργασία. Έχουμε δυο παιδιά...».

Κάπως έτσι μας παρουσίασε τη δική της ιστορία η Γιάννα, πρόεδρος της κοινότητας της Lund, θέτοντας σαν πρώτη προτεραιότητα του συλλόγου τους τα μαθήματα στο ελληνικό σχολείο.

«Στην κοινότητά μας, το κύριο θέμα που έχουμε μέλημα είναι το απογευματινό σχολείο των ελληνικών. Για τα παιδιά που δεν διαβάζουν ελληνικά μέσα στο σουηδικό σχολείο.

Το κύριο ενδιαφέρον είναι λοιπόν να αυξήσουμε το ενδιαφέρον τους, να αγαπήσουν την ελληνική γλώσσα με τον εορτασμό των εθνικών μας εορτών. Κάθε χρόνο τους κάνουμε μία εκδρομή και μάλιστα προσπαθούμε να γίνεται σε συνεργασία με τις

υπόλοιπες ελληνικές κοινότητες στο νότο. Πιστεύουμε πως είναι σημαντικό παιδιά από κοντινές πόλεις να συναντιόνται και να γνωρίζονται μεταξύ τους».

«Έχεις παιδιά που είναι σε ηλικία που έχουν ανησυχίες, βρίσκουν λόγους να έρχονται σε εκδηλώσεις που έχουν σχέση με την Ελλάδα», ρωτάμε τη Γιάννα.

«Τα έχω μεγαλωμένα με την νοοτροπία ότι είναι μεν γεννημένα στη Σουηδία αλλά ότι είναι ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ! Και ότι η ελληνική γλώσσα είναι πάρα πολύ σημαντική και όσο τουλάχιστον μπορώ εγώ να αποφασίζω για εκείνα θα πρέπει να διαβάσουν ελληνικά. Όμως αγαπούν την Ελλάδα πάρα πολύ. Κάθε χρόνο κατεβαίνουμε στην Ελλάδα, είναι οι γονείς μου εκεί, για να συναντήσουμε τον παππού και τη γιαγιά. Είναι πολύ σημαντικό να έρχονται σε επαφή τα παιδιά με ηλικιωμένους, γιατί από εκείνους μαθαίνουν πάρα πολλά πράγματα», σημειώνει.

«Πριν αρκετά χρόνια ο αριθμός των παιδιών στο απογευματινό σχολείο ήταν πάρα πολύ μικρός. Δεν είχαν γίνει προσπάθειες να προσελκύσουν αυτά τα παιδιά. Δώσανε βαρύτητα σε άλλα θέματα, αλλά εγώ πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό να τραβήξεις τα παιδιά και γενικότερα τη νεολαία μέσα στην κοινότητα. Να τους δώσεις να καταλάβουν πόσο σημαντικό είναι να μάθουν τη γλώσσα. Να μάθουν πόσο σημαντικό είναι ότι ο ελληνισμός συναντιέται κάποιες φορές».

«Στο απογευματινό σχολείο σημειώσαμε φέτος ρεκόρ. Έχουμε 27 παιδιά από τη νηπιακή ηλικία μέχρι και 16-17 ετών. Είναι η μοναδική χρονιά με τόσο ενδιαφέρον αλλά έχουμε κάνει τεράστιες ενέργειες για να προσεγγίσουμε αυτά τα παιδιά».

Το μάθημα γίνεται σαν παιχνίδι για να μην αισθάνονται ότι είναι αναγκασμένα να καθίσουν στο θρανίο και έτσι να το αγαπήσουν. Τους προσφέρουμε ένα φρούτο, ένα χυμό, κάνουμε μικρές εκδρομές».

Η διδασκαλία γίνεται κάθε Τετάρτη και Παρασκευή απόγευμα.

Νιώθουν όμορφα, και ξέρουν ότι είναι και άλλα παιδιά δεν είναι μόνο τους σε αυτή την πόλη».

Μειδιάτετα θερμά λόγια μιλά για τους εκπαιδευτικούς τους. Όπως σημειώνει κάθε πενταετία περίπου έρχονται νέοι από την Ελλάδα. Πέρυσι είχαν έρθει ο Γιάννης Γιαννόπουλος και η Δέσποινα.

«Είναι παιδιά με όρεξη, με μεράκι και προσπαθούν να δούνε τις ιδιαιτερότητες που έχουν τα παιδιά του εξωτερικού στην εκμάθηση των Ελληνικών. Δεν είναι απλά να πάρεις ένα βιβλίο και να τους διδάξεις την προβλεπόμενη ύλη. Πρέπει να δεις το κάθε παιδί ξεχωριστά, να δεις ποιες γνώσεις έχεις, τι ζητάνε οι γονείς και πως μπορείς να τα συνδυάσεις αυτά».

Ζητάμε από τη Γιάννα να μας πει πόσο ήσυχη είναι εδώ στη Σουηδία για το μέλλον των παιδιών της, σε σύγκριση και με τα όσα γνωρίζει από την Ελλάδα.

«Δεν με ανησυχεί το μέλλον των παιδιών μου. Είναι πολύ διαφορετική η διδασκαλία που γίνεται εδώ η Σουηδία. Τους δίνονται άλλες προϋποθέσεις για να τα καταφέρουν αργότερα στη ζωή τους», μας λέει.

Κλείνοντας τη συζήτηση, τη ρωτάμε ποιο είναι το κύριο μήνυμα που φέρνει από την Κοινότητά της στο Συνέδριο της Ομοσπονδίας:

«Το πόσο σημαντικό είναι ο ελληνισμός της Σουηδίας να είναι ενωμένος και αγαπημένος. Πρέπει όλα τα μικροπροβλήματα που προκύπτουν να προσπαθήσουμε να τα ξεπεράσουμε γιατί δεν έχουμε τις δυνατότητες και τα περιθώρια να αλληλομισούμαστε», τονίζει κατηγορηματικά.

Ελληνική Κοινότητα Στοκχόλμης

Εκδηλώσεις με επίκεντρο τα παιδιά

Κόκκινη κλωστή δεμένη

Στην ανέμη τυλιγμένη

Δώστου κλώτσο να γυρίσει

Παραμύθι να αρχινίσει...

Και τι κλώτσο!

Δυνατό με τη φαντασία των παιδιών να μπαίνει σε δράση και να ξετυλίγουν τα ίδια το μίτο της ιστορίας. Να τραβούν κατά πως θέλει η φαντασία τους το παραμύθι, να πλέκουν την ιστορία και να της δίνουν το τέλος που τους αρέσει περισσότερο!

Αυτόν τον άκρως διαπαιδαγωγικό χαρακτήρα έφτασε να έχει το παραμύθι, η δραστηριότητα που πέρυσι εφαρμόστηκε στην Ελληνική Κοινότητα της Στοκχόλμης και που ήδη ξεκίνησε και αυτό το Φθινόπωρο με νέο μεράκι.

Μάλιστα στα στελέχη της Κοινότητας που είχαν επιφορτιστεί με αυτή την πολύ ωραία δράση, υπάρχει φέτος η σκέψη να τα ηχογραφήσουν αυτά τα παραμύθια των παιδιών στις τακτικές συναντήσεις κάθε πρωινό της Κυριακής.

Παραμύθι- ζωγραφική- χορός

Πέρυσι στις κυριακάτικες συναντήσεις συμμετείχαν 11 παιδιά, προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας μέχρι 11 ετών. Φέτος μέσα από τη γνωστοποίηση των δραστηριοτήτων και τη θετική εμπειρία της πρώτης πειραματικής χρονιάς στόχος είναι να αυξηθεί και ο αριθμός των παιδιών.

Η δουλειά που γινόταν ήταν πολύπλευρη και καθόλου μονότονη. Ξεκινούσε με την ανάγνωση παραμυθιού. Στην αρχή επιλέχθηκαν τα ανατολίτικα παραμύθια του Ευγένιου Τριβιζά, όμως στη συνέχεια όπως είπαμε τα ίδια τα παιδιά έπλεκαν μόνα τους την ιστορία.

Στη συνέχεια τα παιδιά περνούσαν στη μεγάλη αίθουσα και εκεί ξεκινούσε το μάθημα ζωγραφικής. Μετά τη λήξη των μαθημάτων ζωγραφικής αναλάμβανε η καθηγήτρια χορού.

Η μέρα έκλεινε με το μεσημεριανό φαγητό που

ετοιμαζόταν επίσης από μέλη της κοινότητας και προσφερόταν σε μια πολύ οικονομική τιμή.

Το διδακτικό μέρος δεν έλειπε ούτε από το φαγητό. Η κουζίνα μύριζε Ελλάδα με παραδοσιακά φαγητά και παράλληλα ισορροπημένη διατροφή έτσι ώστε να περνά και αυτό το εκπαιδευτικό μήνυμα στα παιδιά για το τι πρέπει να τρώμε και ποιες τροφές να αποφεύγουμε!

Αυτοχορηματοδότηση

Αξίζει να σημειωθεί ότι αρχικά η δράση χρηματοδοτήθηκε από μια οικογένεια και στη συνέχεια αυτοχορηματοδοτήθηκε από την ίδια την κοινότητα μέσα από τα έσοδα του μπουφέ της Κυριακής!

Το παραμύθι και η ζωγραφική ήταν δωρεάν, ενώ η δασκάλα του χορού πληρωνόταν από τους γονείς, ανά συμμετοχή των παιδιών.

Να τονίσουμε ότι υπήρξε ενδιαφέρον και από τους μεγάλους να δημιουργηθεί τμήμα ζωγραφικής και στόχος είναι να λειτουργήσει φέτος παράλληλα με τις δράσεις για τα παιδιά κάθε Κυριακή.

Μέρα Μητέρας

Οι δραστηριοτήτων των παιδιών μαζί με το Τμήμα ραπτικής της Κοινότητας, παρουσιάστηκαν στις 12 Μαΐου 2007, σε ειδική εκδήλωση με αφορμή το γιορτασμό της Μέρας της Μητέρας.

Παράλληλα, μετά από πρόσκληση του Εκπαιδευτικού Τμήματος της Ελληνικής Πρεσβείας της Σουηδίας, πήρε μέρος η συγγραφέας παιδικών βιβλίων Θεοφανώ Καλογιάννη. Έχοντας ζήσει τα χρόνια της δικτατορίας στη Σουηδία η συγγραφέας μίλησε για τη σημασία του παιδικού βιβλίου και για την ανάπτυξη που γνωρίζει τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα.

Σχετική ομιλία με τη Μέρα της Μητέρας έκανε η γραμματέας του γυναικείου τμήματος της Κοινότητας Μαίρη Αναστασιάδου.

Τμήμα ραπτικής

Έγινε επίσης έκθεση των έργων ζωγραφικής των παιδιών καθώς και των δημιουργιών των γυναικών που πήραν μέρος στα Μαθήματα ραπτικής. Και η μεγάλη έκπληξη ότι αυτά τα ρούχα έγιναν ανάρπαστα από τους συμμετέχοντες.

Αυτό ήταν κάτι πολύ ελπιδοφόρο μιας και στόχος του τμήματος ραπτικής είναι να φτάσει στο επίπεδο να ετοιμάσει παραδοσιακές στολές για το παιδικό χορευτικό και παράλληλα κουστούμια για το θεατρικό που θέλουν να ανεβάσουν.

Επιμέλεια: Θεόδωρος Πυλιώτης Φωτογραφία: Όλγα Μαργετή

Έκθεση της Άννας Παπούλια στην Πολιτιστική Στέγη

Παράλληλα με τη μεγάλη έκθεση της Άννας Παπούλια, κόρης του Προέδρου της Δημοκρατίας, στο Μεσογειακό Μουσείο Στοκχόλμης, πραγματοποιήθηκε και έκθεση φωτογραφιών της στην Ελληνική Πολιτιστική Στέγη Στοκχόλμης που διήρκεσε ως τα μέσα Σεπτεμβρίου.

Το θέμα της έκθεσης ήταν η Λίμνη των Ιωαννίνων και ένας ψαράς που ρίχνει συχνά τα δίχτυα του και τις πετονιές του στη λίμνη αυτή. (Μια φωτογραφία από την έκθεση δημοσιεύουμε σε διπλανή στήλη).

Στα εγκαίνια της έκθεσης έγιναν στις 16 Ιουνίου και παρευρέθηκαν στην τελετή η φωτογράφος με τη μητέρα της, σύζυγο του Προέδρου της Δημοκρατίας, Μαϊή Παπούλια, ο πρέσβης της Ελλάδας στη Στοκχόλμη κ. Ευάγγελος Καρόκης, πολλοί άλλοι επίσημοι από την πρεσβεία και τα διάφορα τμήματά της, καθώς και πολλοί Έλληνες της Στοκχόλμης, κυρίως Ηπειρώτες μετανάστες.

Την εκδήλωση διοργάνωσε η Ηπειρωτική Αδελφότητα Στοκχόλμης. Κατά την έναρξη ο πρόεδρος της Αδελφότητας, Γ. Γιωτίτσας, καλωσόρισε τη φωτογράφο και τους άλλους παρευρισκόμενους και είπε λίγα λόγια για τη δραστηριότητα του συλλόγου που υπάρχει εδώ και πολλά χρόνια στη Σουηδία και διοργανώνει κυρίως εκδηλώσεις ηπειρωτικού, αλλά και ευρύτερα ελληνικού ενδιαφέροντος.

Στη συνέχεια της εκδήλωσης μίλησε ο Χρήστος Παππάς, διδάκτωρ φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Στοκχόλμης που κατάγεται από την Ήπειρο. Αναφέρθηκε στα φυσικά κάλλη, την ιστορία, την κουλτούρα και τις παραδόσεις της Ηπείρου και τόνισε πως οι Ηπειρώτες της Σουηδίας κάνουν ό,τι μπορούν για να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του τουρισμού από τη Σουηδία προς την Ήπειρο, τη διάδοση της ελληνικής γλώσσας και της ελληνικής ηπειρωτικής κουλτούρας. Επίσης μίλησε για τη ζωή και τη συλλογική δράση των Ηπειρωτών μεταναστών στη Σουηδία.

Τέλος μίλησε και η ίδια η φωτογράφος Άννα Παπούλια, η οποία ανέπτυξε το ιστορικό των φωτογραφιών που περιλάμβανε η έκθεση στη Στέγη και περιέγραψε τις εμπειρίες της από αυτήν την εργασία.

Χορευτικό συγκρότημα από τη Σάμο στο SKANSEN

Νησιώτικους χορούς από το Αιγαίο παρουσίασε το χορευτικό συγκρότημα του Πολιτιστικού Συλλόγου «Καπετάν Λαχανάς» από το Βαθύ Σάμου στο Σκάνσεν της Στοκχόλμης το Σάββατο στις 25 Αυγούστου 2007. Η εκδήλωση έγινε στα πλαίσια των πολυπολιτισμικών ημερών και του διεθνούς παζαριού που οργάνωσε το υπαίθριο μουσείο Σκάνσεν εκείνες τις μέρες.

Το συγκρότημα επρόκειτο να χορέψει στον ίδιο χώρο και την Κυριακή, 26 Αυγούστου, αλλά η παράσταση ακυρώθηκε μετά από παρέμβαση της ελληνικής πρεσβείας λόγω του εθνικού πένθους για τις καταστροφικές πυρκαγιές που έπληξαν την Ελλάδα την ίδια περίοδο.

Συνδιοργανωτές της εκδήλωσης ήταν: η Ομοσπονδία Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων Σουηδίας, η Ελληνική Κοινότητα Στοκχόλμης, η

Ελληνική Πολιτιστική Στέγη, η Πρεσβεία της Ελλάδας, το Γραφείο του ΕΟΤ στη Στοκχόλμη και ο Σύλλογος των Φίλων Βαθύ Σάμου.

Ο Σύλλογος «Καπετάν Λαχανάς» ιδρύθηκε το 1989 με σκοπό τη διατήρηση των τοπικών παραδόσεων, την πολιτιστική αναβάθμιση της πόλης και ευρύτερα της περιοχής και φυσικά την προβολή της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς. Ο Σύλλογος αναβιώνει κάθε χρόνο τα παλαιά έθιμα της Σάμου. Μερικά απ' αυτά είναι ο σαμιώτικος γάμος, ο Καδής (αναβιώνεται κατά τη διάρκεια της Αποκριάς) και ο Άη-Γιάννης ο Κλήδονας.

Ο Σύλλογος των Φίλων της Σάμου που μεσολάβησε για να προσκληθεί ο «Καπετάν Λαχανάς» στη Σουηδία ιδρύθηκε πριν από λίγο καιρό στη Στοκχόλμη και έχει ήδη αναπτύξει σημαντική πολιτιστική δραστηριότητα.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;

του Γιάννη Αντωνιάδη

Πέρασαν πάνω από τέσσερα χρόνια από το 16ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας, τότε, που η ΠΑΚΕ -η παράταξη του ΠΑΣΟΚ- απείχε για πρώτη φορά και κατά συνέπεια απείχε και από τα υπόλοιπα όργανα της Ομοσπονδίας, που εκλέχτηκαν μέσα σε αυτό. Το τί συνέβη από τότε μέχρι και σήμερα είναι γνωστό σε όλους.

Επιθέσεις στην Ομοσπονδία και τη Στέγη και τη στελέχωσή τους, καθώς και στη στελέχωση των άλλων παρατάξεων, που έφτασαν μέχρι και στις εφημερίδες και την τηλεόραση. Μία σπατάλη δυνάμεων, που αν ενεργοποιούνταν προς τη σωστή κατεύθυνση, δηλαδή στην επίτευξη των στόχων του ελληνικού μαζικού χώρου, θα είχαμε φοβερές επιτυχίες.

Δύο μεγάλες και μαζικές κοινότητες, η Κοινότητα της Βόρειας Στοκχόλμης και η Κοινότητα της Σόλνας, έπαψαν με δική τους θέληση να είναι μέλη της Ομοσπονδίας. Τα όργανα και των δύο αυτών Κοινοτήτων είναι μονοπαραταξιακά και ελέγχονται από το ΠΑΣΟΚ/ΠΑΚΕ.

Το ελληνικό μαζικό κίνημα τραυματίστηκε σοβαρά. Ο ελληνισμός της Σουηδίας είναι διχασμένος και αποδυναμωμένος. Στόχοι, όπως η καταπολέμηση του ρατσισμού και των διακρίσεων μέσα στην αγορά εργασίας, η ενδυνάμωση της γλωσσικής και πολιτιστικής μας ταυτότητας και οι κινητοποιήσεις μας στα εθνικά θέματα για την ενημέρωση της σουηδικής κοινής γνώμης υπέρ των θέσεων της πατρίδας μας, είναι πάρα πολύ δύσκολο να επιτευχθούν.

Αυτοί οι στόχοι αφορούν περισσότερο τις νέες και τις επερχόμενες γενιές Ελλήνων ή Σουηδών με ελληνική καταγωγή, κατοίκων αυτής της χώρας, ώστε να νιώθουν περήφανοι για την καταγωγή τους, τους γονείς τους, τη γλώσσα τους και τον πολιτισμό τους.

Γι' αυτούς τους στόχους φτιάξαμε τις ελληνικές Κοινότητες και την Ομοσπονδία. Δεν τις φτιάξαμε μόνο για νάχουμε στέκια να πίνουμε τον καφέ μας και να παίζουμε τάβλι, μπουρλότο ή μπιρίμπα. Χωρίς να υποτιμώ αυτήν την κοινωνική πλευρά του μαζικού χώρου, κρίνω ότι ή άλλη πλευρά, η πολιτική πλευρά, που έχει να κάνει με την επίτευξη των στόχων στους οποίους αναφέρθηκα παραπάνω, έχει μεγαλύτερη σημασία.

Φτάνουν πια οι τσακωμοί και οι άσκοπες επιθέσεις και οι εγκλωβισμοί δυνάμεων σε αυτά τα άτοπα και βλαβερά εγχειρήματα για τα κοινά. Οι ενεργοποιημένες δυνάμεις μέσα στο μαζικό χώρο ήταν πάντα λίγες και και όσο περνάει ο χρόνος, ελαττώνονται όλο και περισσότερο.

Η Ομοσπονδία χρειάζεται για να προκόψει, που σημαίνει για να παίξει έναν ουσιαστικό και αποτελεσματικό ρόλο μέσα στη σουηδική κοινωνία, που με τη σειρά του σημαίνει, να πιάσει τους παραπάνω στόχους, δύναμη, ενότητα και σύμπνοια. Χρειάζεται όλες της τις δυνάμεις για να γιατρέψει όλα της τα τραύματα από την τεραετία που πέρασε.

Όσο περνούν τα χρόνια μου, ζωντανεύουν κάποιες μνήμες μέσα μου, περιεργες μνήμες που με ξεσηκώνουν και με προβληματίζουν. Γιατί άραγε να θυμάμαι -πολύ συχνά, μα την αλήθεια τον τελευταίο χρόνο- μία τοιχογραφία σε μία εκκλησία της Αθήνας, που η μάνα μου με πήγε με το ζόρι εκεί, όταν ήμουνα 14 ή 15 χρονών; Γιατί έρχεται αυτή η μνήμη ταυτόχρονα με άλλες μνήμες, που έχουν να κάνουν με τη μεγαλειώδη ιστορία του ελληνικού μεταναστευτικού κινήματος της Σουηδίας, τον αντιδικτατορικό αγώνα, τη δημιουργία 52 Κοινοτήτων σε όλη τη Σουηδία, τους αγώνες της Ομοσπονδίας για τη διακρατική σύμβαση κοινωνικών ασφαλίσεων και για τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας μέσα στα σουηδικά σχολεία, για τις πολλές, συχνές και υψηλής ποιότητας πολιτιστικές εκδηλώσεις της Στέγης και ένα σωρό άλλες υπέροχες μνήμες; Όμως, έρχονται και οι μνήμες του χθες. Αυτές δεν είναι καθόλου υπέροχες. Αυτές είναι βασανιστικές.

Η τοιχογραφία εκείνη ήταν πελώρια. Απεικόνιζε τον βασιλιά Σολομώντα, που στο ένα χέρι του κρατούσε ένα όμορφο ξανθό μωρό, σαν αγγελούδι και στο άλλο ένα σπαθί. Θα τόκοβε στη μέση, μιάς και οι δύο γυναίκες που ήταν μπροστα του γονατιστές και το διεκδικούσαν σαν δικό τους παιδί, δεν κατάφεραν να τον πείσουν. Είχαν και οι δύο τους τα ίδια επιχειρήματα. Όταν ο σοφός Σολομώντας ανακοίνωσε την απόφασή του, να τους δώσει από μισό, αντέδρασε η πραγματική μάνα. Οχι είπε, μην το κόψεις στη μέση. Δώστο ολόκληρο στην άλλη. Και το κέρδισε ολόκληρο αυτή.

Έχουν περάσει 35 χρόνια από την ίδρυση της Ομοσπονδίας. Για μένα η Ομοσπονδία είναι ακόμα το μωρό, το αγγελούδι που θέλει τη φροντίδα και την αγάπη όλων αυτών που το γέννησαν, το ανάθρεψαν και έζησαν μαζί του τις επιτυχίες και τις αποτυχίες

του. Και αυτοί δεν είναι άλλοι από τα μέλη και στελέχη των τεσσάρων παρατάξεων, που δρουν μέσα στην Ομοσπονδία. Αυτά τα μέλη και στελέχη είχαν από την αρχή την ευθύνη για την πορεία της και θα πρέπει να συνεχίσουν να την έχουν και στο μέλλον.

Η πραγματική μάνα της τοιχογραφίας είναι το πρότυπο για κάθε δημιουργό που θέλει το δημιούργημά του νάναι πάντοτε ολόκληρο και να βελτιώνεται συνεχώς. Το προτιμάει έτσι παρά να πάρει το μισό και το άλλο μισό κάποιος άλλος.

Ας σταματήσουμε εδώ και τώρα τις ίδιες τακτικές των τελευταίων τεσσάρων χρόνων. Ας παραδεχτούμε, ότι είμαστε όλοι ανίκανοι, μιάς και δεν μπορέσαμε να ενωθούμε και να συνεργαστούμε και πάλι όλοι μαζί. Ας πάψουμε να πιστεύουμε και να λέμε, ότι φταίνε οι άλλοι. Γιατί όλοι φταίμε επειδή κανείς μας δεν υποχώρησε, κανείς δεν συγχώρησε.

Ερχεται το 2008. Αντί να βγάζουμε διαπραγματευτικές επιτροπές για διοργανώσεις συνεδρίων και αντί να εκδίδουμε ανακοινώσεις για να τεκμηριώσουμε ότι το δίκιο είναι με το μέρος μας,

ας φτιάξουμε μία διαπραγματευτική επιτροπή που θα διοργανώσει μία γιορτή τον ερχόμενο Γενάρη και την οποία θα ονομάσουμε γιορτή της ενότητας και της σύμπνοιας.

Σε αυτήν τη γιορτή, που θα είναι και η κορύφωση του γιορτασμού των 35-χρονων της Ομοσπονδίας, θα πρέπει να παρευρίσκονται τουλάχιστον τα στελέχη των τεσσάρων παρατάξεων, για να τσουγκρίσουν τα ποτήρια τους και να ευχηθούν καλή χρονιά στην Ομοσπονδία, μα βέβαια, και στους αντιπάλους τους.

Αυτά που γράφω εδώ δεν είναι μία συναισθηματική μου έξαρση. Αντίθετα, είναι μία πολιτική πρόταση, που αν γίνει πραγματικότητα, θα δώσει μία ανάσα αισοδοξίας στην παροιμία μας, θα ωφελήσει τις νέες και τις επερχόμενες γενιές, θα ανεβάσει το κύρος του μαζικού μας χώρου γενικά και θα αποτελέσει ένα γερό θεμέλιο για την επίτευξη των κοινών μας στόχων. Αυτών των στόχων, που συνηθίζουμε να λέμε, ότι θα κανουν τα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας να είναι περήφανα για την καταγωγή και τις ρίζες τους.

Ζητούνται ανταποκριτές για το περιοδικό

Στην προσπάθεια βελτίωσης και διεύρυνσης του περιεχομένου του περιοδικού «Ελληνισμός του Βορρά» η Ομοσπονδία απευθύνθηκε με επιστολή της προς τους Συλλόγους και τις Κοινότητες μέλη της και ζήτησε τη συνεργασία τους.

Με την επιστολή της η Ομοσπονδία τονίζει ότι:

«Βασικό στοιχείο της προσπάθειας για βελτίωση του περιοδικού είναι να δημοσιεύουμε όσο το δυνατό πιο συχνά και πιο πλούσια ρεπορτάζ από τη ζωή και τις δραστηριότητες των Συλλόγων και Κοινοτήτων της Ομοσπονδίας. Προς την κατεύθυνση αυτή είναι απαραίτητο να εξασφαλίσουμε και τη δική σας συμμετοχή, κυρίως των μελών των ΔΣ, αλλά και απλών μελών των Κοινοτήτων που έχουν ένα σχετικό ενδιαφέρον. Αν είναι δυνατό να βρεθούν σε κάθε Σύλλογο ή Κοινότητα άτομα που μπορούν να λειτουργήσουν ως ανταποκριτές, σας παρακαλούμε να μας το ανακοινώσετε το συντομότερο δυνατό, για να τους φέρουμε σε επαφή με το περιοδικό, ώστε να

στέλνουν το υλικό τους (κείμενα και φωτογραφίες) στον αρμόδιο αρχισυντάκτη. Στο προηγούμενο τεύχος έγινε μια προσπάθεια με Συλλόγους και Κοινότητες της περιοχής Στοκχόλμης, αλλά και με ορισμένους Συλλόγους της επαρχίας και απέφερε θετικά αποτελέσματα. Ελπίζουμε το ίδιο να γίνει και με τους άλλους Συλλόγους και Κοινότητες της Στοκχόλμης και της επαρχίας».

Επιπλέον, επειδή έχουν γίνει επανειλημμένα παράπονα από μέλη των Συλλόγων και Κοινοτήτων ότι δεν λαβαίνουν το περιοδικό, η Ομοσπονδία παρακάλεσε τα ΔΣ των Συλλόγων και των Κοινοτήτων να στείλουν ενημερωμένους καταλόγους των μελών τους για να ενημερωθεί με τη σειρά του και το τυπογραφείο, ώστε να στέλνεται το περιοδικό σε όλους.

Επίσης παρακαλούνται τα μέλη Συλλόγων και Κοινοτήτων που αλλάζουν διεύθυνση να ενημερώνουν σχετικά το περιοδικό, στέλνοντας τα στοιχεία της νέας διεύθυνσης με φάξ ή με ηλεκτρονικό μήνυμα στην Ομοσπονδία.

«Ταξί»

Το νέο βιβλίο της Αλεξάνδρας Πασχαλίδου

Κυκλοφόρησε στα τέλη Αυγούστου του 2007 στη Σουηδία το βιβλίο με τον τίτλο «Ταξί» της γνωστής από το πρόγραμμα «Μωσαϊκό» τηλεπαρουσιάστριας Αλεξάνδρας Πασχαλίδου. Πρόκειται για το τέταρτο βιβλίο της Ελληνοσουηδέζας δημοσιογράφου, η οποία έκανε το ντεμπούτο της ως συγγραφέας πριν μερικά χρόνια με μια αυτοβιογραφία, που είχε μεγάλη επιτυχία στη Σουηδία. Το βιβλίο είχε στα σουηδικά τον τίτλο "Bortom mammas gata" και κυκλοφόρησε και στην Ελλάδα σε μετάφραση της Άννας Παπαφίγκου.

Το «Ταξί» που έγινε δεκτό με ενθουσιώδεις βιβλιοκριτικές σε πολλές σουηδικές εφημερίδες, είναι μια συλλογή διηγήσεων 23 ταξιτζήδων, τους οποίους η συγγραφέας συνάντησε σε διάφορες χώρες του κόσμου. Οι περισσότεροι απ' αυτούς ζουν στην Ελλάδα και στη Σουηδία, οι υπόλοιποι στις ΗΠΑ, την Ταϊλάνδη και την Κένυα. Παρά το ότι ασκούν το ίδιο επάγγελμα οι ταξιτζήδες της Πασχαλίδου είναι μεταξύ τους εντελώς διαφορετικά άτομα. Αυτό που ίσως τους ενώνει είναι το ότι, όπως έγραψε μια βιβλιοκριτικός, «όλοι τους είναι άνθρωποι που επιβίωσαν μέσα σε έναν σκληρό, παγκοσμιοποιημένο κόσμο».

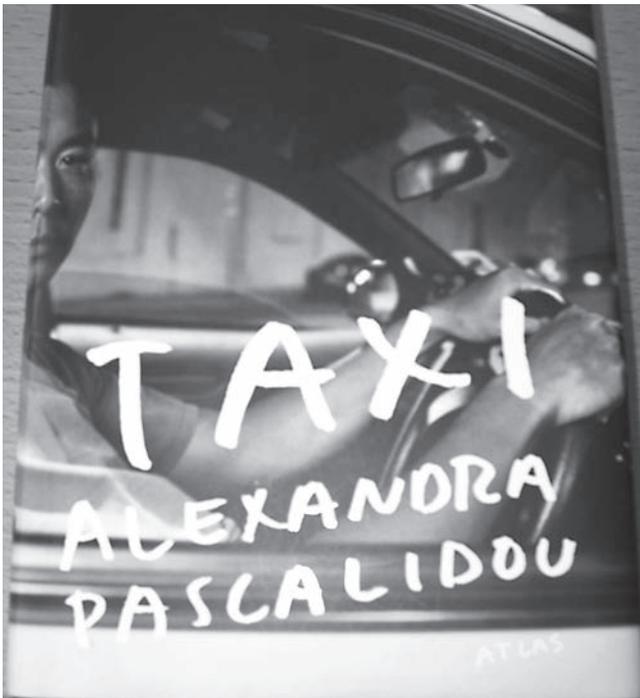
Ένα ερώτημα που προκύπτει είναι γιατί η Πασχαλίδου επέλεξε ταξιτζήδες για να δώσει, όπως φιλοδοξεί, μια εικόνα της σύγχρονης περίπλοκης παγκόσμιας πραγματικότητας. Σε μια συνέντευξη σε εφημερίδα της Στοκχόλμης η συγγραφέας είπε ότι η ίδια, ως δημοσιογράφος - ελεύθερη επαγγελματίας χωρίς σταθερό εργοδότη, κατά πολλούς και διάφορους τρόπους ταυτίζεται με τους ταξιτζήδες, οι οποίοι διαθέτουν μεγάλη ελευθερία στην άσκηση του επαγγέλματός τους. Οι ταξιτζήδες, είπε σε άλλη συνέντευξη η Πασχαλίδου, είναι μια από τις λίγες επαγγελματικές ομάδες που συναντούν και μιλούν με πολλούς δημοσιογράφους, επηρεάζοντας έτσι το περιεχόμενο των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Επίσης έχουν ενδιαφέρον, γιατί μιλούν και με πολλούς άλλους ανθρώπους, όπως με πολιτικούς, με πόρνες και με νταβατζήδες.

Εν πάση περιπτώσει η Πασχαλίδου συνεχίζει και στο τέταρτο βιβλίο της να είναι συνεπής με την

προηγούμενη συγγραφική της δραστηριότητα που αποτελεί και στάση ζωής για την ίδια. Στο νέο βιβλίο της ασκείται έμμεσα κοινωνική κριτική, ενώ η θεματολογία συνεχίζει να είναι το φαινόμενο της μετανάστευσης και οι διακρίσεις με ρατσιστικά χαρακτηριστικά που αυτό συνεπάγεται. Οι περισσότεροι από τους ταξιτζήδες που μας παρουσιάζει στο νέο της βιβλίο η Πασχαλίδου είναι μετανάστες και οι βιογραφικές τους περιγραφές δίνουν εύγλωττα μια εικόνα των μεταναστεύσεων και της διαδικασίας της παγκοσμιοποίησης που συντελείται σήμερα στον πλανήτη μας.

Η Πασχαλίδου γράφει στην εισαγωγή της στο βιβλίο ότι τα άτομα αυτά δεν είναι αντιπροσωπευτικά για τις χώρες από τις οποίες κατάγονται. Ωστόσο, ένας απ' αυτούς, ο ελληνικής καταγωγής Σουηδός ταξιτζής Κούλης (Κυριάκος), είναι πολύ αντιπροσωπευτικό δείγμα Έλληνα μετανάστη δεύτερης γενιάς στη Σουηδία. Γιατί πολλοί είναι οι ελληνικής καταγωγής οδηγοί ταξί στη Στοκχόλμη, ενώ ταυτόχρονα οι γονείς του Κούλη είναι, όπως πολλοί άλλοι Έλληνες της Σουηδίας, αριστεροί που κατέφυγαν στη Σουηδία λόγω των διώξεων και των δυσκολιών που συνάντησαν στη μετεμφυλιοπολεμική και χουντική Ελλάδα.

Κατά τα άλλα οι ταξιτζήδες του βιβλίου της Πασχαλίδου ανοίγουν στη συγγραφέα την καρδιά τους και διηγούνται με απλά λόγια αλλά και με μεγάλη εκφραστικότητα πολύ ιδιωτικές σελίδες από τη ζωή τους. Άλλοι απαριθμούν και περιγράφουν με σκανδαλιστικές λεπτομέρειες τις πολλές και διάφορες γυναίκες που γνώρισαν στη ζωή τους. Άλλοι τις επιτυχίες και τις αποτυχίες τους, τα όνειρά τους και τις ελπίδες τους για ένα καλύτερο κόσμο στο μέλλον. Ένας από τους ταξιτζήδες, πολιτικός πρόσφυγας στη Σουηδία καταγόμενος από την Τσεχοσλοβακία, μας διηγείται με πόσους κόπους και θυσίες μεγαλώνει μόνος τους τα παιδιά του, αφού η γυναίκα του τον εγκατέλειψε για κάποιον άλλο. Ο Κόλινς, ένας Νιγηριανός στην Αθήνα, προσπαθεί να μάθει τις συνθήκες υπό τις οποίες ο αδελφός του έχασε τη ζωή του σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στην Ελλάδα. Ταυτόχρονα προσπαθεί να σπουδάσει, αλλά ο καθηγητής του στο Πανεπιστήμιο του κάνει τη ζωή δύσκολη, γιατί έτσι θέλει να εκδικηθεί για τα δεινά που υπέφερε και αυτός στη Γερμανία. Η μοναδική γυναίκα-οδηγός ταξί που μας παρουσιάζει η Πασχαλίδου είναι λεσβία και έχει υποφέρει τα πάνδεινα από τη μητέρα της στην παιδική της ηλικία.

Αποσπάσματα από το βιβλίο «Ταξί» της Αλεξάνδρας Πασχαλίδου

Ο Κούλης, Έλληνας ταξιτζής στη Στοκχόλμη, διηγείται:

«Κανένας δεν ονειρεύεται να γίνει ταξιτζής. Απλώς καταλήγει σε αυτό το επάγγελμα. Είναι λύση ανάγκης. Αν κανείς είναι κατά κάποιον τρόπο απροσάρμοστος ή ακοινωνήτος, είναι μια καλή λύση το να γίνει ταξιτζής. Δεν έχω ακούσει κανέναν να λέει ότι το ταξί είναι το όνειρό του. Οι νέοι θέλουν να γίνουν αστυνομικοί, πυροσβέστες, ή αστέρες των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Κανένας δεν θέλει να γίνει οδηγός ταξί. Εμένα όμως αυτό το επάγγελμα μου ταιριάζει.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Γεννήθηκα το 1966 στο νοσοκομείο Βέρναμο στην πόλη Γίσλαβεντ. Οι γονείς μου ήταν μετανάστες και ανήκαν στην εργατική τάξη. Κλασική περίπτωση ελληνικής οικογένειας που μετακομίζει στη Σουηδία. Δυο ενήλικοι με μια βαλίτσα. Η αδελφή μου που ήταν τότε μόλις δυο ετών έμεινε μόνη της στην Ελλάδα. Η γιαγιά ανέλαβε τη φροντίδα της. Εκείνο τον καιρό ήταν πολλές οι ελληνικές οικογένειες που έκαναν το ίδιο πράγμα. Τους έκανε η ανάγκη και δεν θεωρούνταν υποτιμητικό να αφήσει κανείς τα παιδιά του στην πατρίδα και να μεταναστεύσει. Σήμερα όμως αυτό θεωρείται τραυματική εμπειρία.

Η θεία μου που ήδη βρισκόταν στη Σουηδία είχε στείλει επιστολές και φωτογραφίες και έγραφε στον

πατέρα μου ότι εδώ υπήρχε δουλειά. Η μητέρα μου, η οποία σχεδόν δεν είχε χρήματα ούτε για το γάλα της αδελφής μου, εντυπωσιάστηκε από τα ωραία σπίτια και τα παιχνίδια των παιδιών που έβλεπε στις φωτογραφίες.

Στην Ελλάδα ο πατέρας μου πήγαινε κάθε πρωί σε διάφορους εργολάβους οικοδομών και ζητούσε δουλειά, αλλά δεν του έδιναν ποτέ. «Να πας να ζητήσεις δουλειά από το Στάλιν» του έλεγαν, γιατί ο πατέρας μου ήταν δραστήριος συνδικαλιστής και τον είχαν δει να συμμετέχει σε διάφορες εκδηλώσεις που δεν άρεσαν στο καθεστώς. Αυτά που σου λέω γίνονταν πριν από τη δικτατορία. Επιπλέον, ο πατέρας μου είχε πάρει μέρος και στην Εθνική Αντίσταση. Είχε δηλαδή «φάκελο», όπως έλεγαν τότε. Ήταν στιγματισμένος ως κομμουνιστής. Οι εργοδότες ήταν συνεννοημένοι με την αστυνομία και δεν του έδιναν δουλειά.

Έτσι αποφάσισαν να έρθουν στη Σουηδία με το σκοπό να δουλέψουν εδώ δυο χρόνια σκληρά, να μαζέψουν λεφτά και να γυρίσουν στην Ελλάδα για να ανοίξουν οικοδομική επιχείρηση. Γύρισαν στην Ελλάδα το 1967 και ένα μήνα αργότερα έγινε το πραξικόπημα της χούντας. Έτσι δεν τους έμεινε άλλη επιλογή από το να βάλουν πάλι τα πράγματά τους σε μια βαλίτσα και να πάρουν το δρόμο για τη Σουηδία.

Η χούντα συνελάμβανε κομμουνιστές και αριστερούς ακτιβιστές. Ο πατέρας μου κατέληξε στη φυλακή και η αστυνομία καλούσε τη μάνα μου κάθε μέρα στο τμήμα και της έκαναν ηλίθιες ανακρίσεις.

Η χουντική δικτατορία ήταν εντελώς ανίκανη. Ακόμα και όταν οι γονείς μου πήγαιναν στην Ελλάδα για διακοπές, ύστερα από τη φυγή τους στη Σουηδία, η αστυνομία τους ανάγκαζε να πηγαίνουν στο τμήμα κάθε μέρα για να δηλώσουν παρουσία. Μια φορά που ο πατέρας μου επρόκειτο να περάσει τα σύνορα προς τη Γιουγκοσλαβία οι τελωνειακοί υπάλληλοι του πήραν το διαβατήριο και του είπαν ότι δεν θα τον άφηναν να φύγει. «Να πας να πάρεις το διαβατήριό σου από το αστυνομικό τμήμα στη Θεσσαλονίκη» του είπαν. Η Ελλάδα ήταν μια χώρα μπανανία εκείνη την εποχή. Τελικά ο πατέρας μου είπε στους τελωνειακούς ότι θα τηλεφωνούσε στον εργοδότη του στη Σουηδία για να του πει ότι η αστυνομία δεν τον άφηνε να γυρίσει στη Σουηδία. Έτσι του έδωσαν πίσω το διαβατήριο. Ήταν βλέπεις δυσφήμιση για την Ελλάδα να μαθευτεί ότι η αστυνομία απαγόρευε την έξοδο από τη χώρα.»

«Μητέρες και γιοί»

το νέο μυθιστόρημα του Θόδωρου Καλλιφατίδη

Κυκλοφόρησε στις αρχές του Σεπτεμβρη ταυτόχρονα στην Ελλάδα και στη Σουηδία το νέο βιβλίο του Θόδωρου Καλλιφατίδη με τον τίτλο «Μητέρες και γιοι». Στη Σουηδία το βιβλίο εκδόθηκε από τον οίκο Μπόνιερς και στην Ελλάδα από τις εκδόσεις Γαβριηλίδη.

Όπως εύκολα κατανοεί ο αναγνώστης και παραδέχτηκε και ο ίδιος ο συγγραφέας σύμφωνα με δημοσιεύματα του σουηδικού τύπου, το βιβλίο είναι αυτοβιογραφικό και διηγείται την ιστορία της μητέρας του συγγραφέα, η καλύτερα της σχέσης ανάμεσα σε μητέρα και γιο.

Είναι γνωστό ότι ο Καλλιφατίδης με τα βιβλία του είναι ένας από αυτούς που επηρέασαν όσο λίγοι την εικόνα του μέσου Σουηδού για τη σύγχρονη Ελλάδα και τους Έλληνες. Είναι επίσης γνωστό ότι πρωταγωνιστές δημοφιλών βιβλίων λειτουργούν για το μέσο αναγνώστη ως τυπικοί εκπρόσωποι των συνόλων - κοινωνικών ή άλλου είδους - στα οποία φέρονται να ανήκουν στο βιβλίο. Έτσι λοιπόν ο Καλλιφατίδης με τη μητέρα του γίνονται για το Σουηδό αναγνώστη που δεν έχει άλλη πρόσβαση στην ελληνική πραγματικότητα εκτός, ίσως, από κάποιο τουριστικό ταξίδι στη χώρα, κλασική Ελληνίδα μητέρα η μια και κλασικός Έλληνας γιος ο άλλος. Για το λόγο αυτό είναι ενδιαφέρον να διαβάσει κανείς το βιβλίο, ακόμη και αν νομίζει ότι ξέρει από πρώτο χέρι τις Ελληνίδες μητέρες και τους Έλληνες γιους. Φυσικά ο φίλος της λογοτεχνίας θα διαβάσει το βιβλίο του Καλλιφατίδη πρώτα από όλα

για την αισθητική απόλαυση που προσφέρει και για να θαυμάσει τις αναμφισβήτητες συγγραφικές ικανότητες του συμπατριώτη μας.

Σε συνέντευξή του σε μεγάλη πρωινή εφημερίδα της Στοκχόλμης με αφορμή την παρουσίαση του βιβλίου τίθεται στον Καλλιφατίδη το ερώτημα τι εννοεί όταν γράφει στο βιβλίο ότι «οι Έλληνες είναι παιδιά της μαμάς, ενώ οι Σουηδοί είναι παιδιά της κοινωνίας». Ο Καλλιφατίδης απαντάει ως εξής:

- Εννοώ ότι στη Σουηδία ένα μεγάλο μέρος της ανατροφής του παιδιού έχει στόχο να το προετοιμάσει για να εγκαταλείψει όσο το δυνατό ενωρίτερα τη φωλιά του γονέα. Να μάθει να πετάει με δικά του φτερά. Αλλά όταν φεύγει από το σπίτι, καταλήγει στα χέρια της κοινωνίας. Γίνεται γιος της κοινωνίας κατά τρόπο διαφορετικό από αυτόν της ελληνικής ανατροφής. Στην Ελλάδα ο στόχος της ανατροφής είναι να ενισχύσει τους οικογενειακούς δεσμούς, δηλ. το «κάνεις δε σε αγαπάει όπως εμείς».

Ο Καλλιφατίδης θίγει με τη συνέντευξή του αυτή ένα πολύ σημαντικό θέμα, δηλ. τη διαφορά, σε σύγκριση με τη Σουηδία, ως προς τη θέση που έχει ακόμα σήμερα η οικογένεια στην ελληνική κοινωνία, παρά τα μεγάλα βήματα εκσυγχρονισμού της και προσέγγισής της στα πρότυπα των σύγχρονων βιομηχανικών και μεταβιομηχανικών κοινωνιών. Σε μια εποχή όπου τα προβλήματα των νέων, μεταξύ άλλων αυτά της συμπεριφοράς των μαθητών στο σχολείο, συζητούνται ευρύτατα στη Σουηδία και την Ελλάδα, το βιβλίο αποτελεί ευπρόσδεκτο έναυσμα για συζήτηση στους κύκλους των Ελλήνων της Σουηδίας, ως προς το κατά πόσον μπορεί να βρεθεί μια χρυσή τομή ανάμεσα στο ελληνικό μοντέλο ανατροφής και το αντίστοιχο σουηδικό.

ΠΕΘΑΝΕ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΟΥΝΤΑΣ

Σε βαθιά θλίψη και οδύνη βύθισε τη μεγάλη οικογένεια της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων Σουηδίας η είδηση του πρόωγου και άδικου χαμού του προέδρου της Πολιτιστικής Στέγης Ουψάλας Γιώργου Φουντά. Ο Γιώργος Φουντάς άφησε την τελευταία του πνοή στις 16 Σεπτεμβρίου και η κηδεία του έγινε την Τετάρτη, 26 του ίδιου μηνός, στην Ουψάλα, την πόλη όπου έζησε και ανέπτυξε πλούσια πολιτική και πολιτιστική δράση στα πλαίσια της Ελληνικής Κοινότητας. Πλήθος κόσμου ακολούθησε τον νεκρό στην τελευταία του κατοικία. Εκ μέρους του ΔΣ της Ομοσπονδίας παρευρέθηκε ο πρόεδρος Κομνηνός Χαϊδευτός.

Ο Γιώργος Φουντάς γεννήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 1952 στο χωριό Μουρίκι του νομού Καλαβρύτων στην Πελοπόννησο. Μετακόμισε νωρίς στην Πάτρα, όπου και φοίτησε στο γυμνάσιο και στο λύκειο. Το 1977 ήρθε στη Σουηδία και εγκαταστάθηκε στην Ουψάλα. Ανέπτυξε πλούσια δράση πρώτα ως μέλος του ΔΣ του Ελληνοσουηδικού Συλλόγου και αργότερα του ΔΣ της Πολιτιστικής Στέγης Ουψάλας, της οποίας ήταν πρόεδρος ως το τέλος της ζωής του, τις 16 Σεπτεμβρίου 2007.

Το περιοδικό μας εκφράζει τα ειλικρινή συλλυπητήρια όλων των συνεργατών στην οικογένεια του Γιώργου Φουντά.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Η Ακρόπολις διεκδικεί την τρίτη θέση

Σάββατο 29 Σεπτεμβρίου 2007: Στον πίνακα του γηπέδου της Akalla το σκόρ δείχνει 4-0 υπέρ της γηπεδούχου Akropolis IF. Τελευταίος αγώνας στην καυτή έδρα της και η Akropolis διεκδικεί την τρίτη θέση στην 2^η κατηγορία Östra Svealand Σουηδίας. Τόσο ψηλά δεν βρέθηκε ποτέ άλλοτε ο ιστορικός αυτός σύλλογος που το 2008 θά συμπληρώσει 40 χρόνια ύπαρξης. Φαντάζεστε τα συναισθήματα του προέδρου κ. Αναστασίου Πατέτσου και των υπολοίπων του συμβουλίου που όλη την χρονιά πάλεψαν σκληρά σ' όλους τους τομείς! Δεν περιγράφονται. Η πρώτη επίσκεψη σ' αυτήν την κατηγορία άφησε μια γλυκιά γεύση και πολλά όνειρα για το μέλλον. Το ότι υπάρχει σήμερα υποδομή για ένα καλύτερο αύριο το διαπιστώνει κανείς από την δραστηριότητα που υπάρχει στις παιδικές ομάδες αγοριών και κοριτσιών. Εκεί θα ρίξουμε μεγάλο βάρος στην συνέχεια, τόνισε ο κ. Γεώργιος Γκόγκας που είναι υπεύθυνος ποδοσφαίρου στην Akropolis IF. Το Δ.Σ. της Akropolis IF είναι αισιόδοξο για την συνέχεια, και ζητά από όλους τους φίλους της ομάδας να είναι κοντά στην ομάδα, και με την παρουσία τους στα γήπεδα, όσο και την οικονομική συμπαράσταση. Γιατί η δεύτερη χρονιά και οι νέοι στόχοι για το μέλλον, που δέν είναι άλλοι παρά στόχοι πρωταγωνιστικοί, απαιτούν και καλύτερη οργάνωση και καλύτερη οικονομία. Ο κοινωνικός ρόλος της Akropolis If διαχρονικά τα 40 χρόνια ύπαρξης ήταν και είναι μεγάλος για τους νέους μας. Η Akropolis IF είναι γνωστή στο ευρύτερο κοινό της Σουηδίας γιατί ήταν η πρώτη μεταναστευτική ομάδα ποδοσφαίρου που έλαβε μέρος στο εθνικό σύστημα ποδοσφαίρου της Σουηδίας. Υποχρέωση όλων μας είναι να σταθούμε στο πλευρό της. Η Akropolis IF μέσω του περιοδικού της Ο.Ε.Σ.Κ.Σ «Ελληνισμός του Βορρά» ευχαριστεί όλους όσους βοήθησαν σε αυτήν την επιτυχία.

Ο Πανελλήνιος γιορτάζει άνοδο στην παραπάνω κατηγορία

Σάββατο 29 Σεπτεμβρίου 2007: Vårberg IF, Νότια Στοκχόλμη, πανηγυρική η ατμόσφαιρα στο γήπεδο, με την λήξη του παιχνιδιού του Πανελληνίου με νίκη 3-0 επί του αντιπάλου της. Με 17 νίκες, μία ισοπαλία και με θετική διαφορά 52 γκολ (77-25) ο Πανελλήνιος IF γιόρτασε την άνοδό του στην παραπάνω κατηγορία, καθότι κέρδισε την Div 3 Östra Svealand. Μετά την καθιερωμένη φωτογράφιση των νικητών, ο πρόεδρος κ. Γεώργιος Καραμούζης και ο προπονητής Kaj Andersson, όπως και οι υπόλοιποι του Δ.Σ., εμφανώς χαρούμενοι αλλά και προβληματισμένοι. Ο προπονητής γνωρίζει πώς η άνοδος σημαίνει και ενίσχυση της ομάδας με 3-4 βασικούς παίκτες. Ο πρόεδρος κ. Καραμούζης γνωρίζει επίσης πως χρειάζεται περισσότερους ανθρώπους στο συμβούλιο για τις απαιτήσεις της ομάδας, αλλά ακόμη πίο πολύ οικονομική βοήθεια καθ' ότι πολλά ταξίδια, και πιο μεγάλα έξοδα. Η ύπαρξη των παιδικών ομάδων περίπου 150 παιδιά, αγόρια και κορίτσια, γυναικείες ομάδες (2), ομάδα μπάσκετ, είναι το μέλλον του Πανελληνίου.

Ως υπεύθυνος για τα αθλητικά και νεολαίας της Ο.Ε.Σ.Κ.Σ σας συγχαίρω ολόκαρδα και σας εύχομαι ακόμη περισσότερες επιτυχίες. Η Ο.Ε.Σ.Κ.Σ θα συνεχίσει να είναι αρωγός και συμπαράστατης και θα βοηθάει ηθικά και υλικά όλους τους αθλητικούς φορείς που επιτελούν ένα τόσο σημαντικό έργο για τον ελληνισμό της Σουηδίας.

Δημήτριος Γεωργιάδης

Υπεύθυνος του ΔΣ της ΟΕΣΚΣ για αθλητικά θέματα

Om konsten att stämma ett dragspel

av Jan Henrik Swahn

Min grekiska ö är en på alla sätt och vis utmärkt ö. Där finns allt man kan önska sig, trodde jag, tills det en dag stod klart att den saknade dragspelsstämmare. Det var synd, för just på denna min ö finns en mycket duktig dragspelare med dragspel och allt, och de råa och fuktiga vintrarna på ön har gjort dragspelet ostämt. På ön finns även en man som älskar sin gitarr, trots att den saknar en sträng och är så till den grad ostämd att inte ens ett ostämt dragspel orkar med att kompa den.

I år bestämde sig dragspelaren för att något måste göras åt saken. Den eminenta sångerskan Rania erbjöd sig att sköta om det hela. Enligt henne kryllade Athens bakgator av dragspelsstämmare. Om bara någon kunde förmås att bära ner dragspelet till båten så lovade hon att möta upp i Pireus, hämta dragspelet och föra det till en stämmare och sedan återigen placera dragspelet ombord på färjan.

Denne någon råkade bli jag.

Efter ett antal telefonsamtal med Rania kom vi överens om vilken dag och med vilken båt överfarten skulle ske. Jag bekräftade och nästa morgon stod jag klockan sex på kajen med dragspelet i hand. Jag spanade ut över havet. Färjan som jag sett från mitt fönster var fel färja och rätt färja var kraftigt försenad. Det innebar att den knappast skulle hinna tillbaka till Pireus före midnatt, den tid då rebetikosångerskor är som allra piggast. Men där kom den i alla fall, jag lämnade över dragspelet till någon som hette Pavlos, gav honom fem euro för omtanken och en lapp med Rantias samtliga telefonnummer.

Tre veckor senare pratade jag i telefon med en nervös dragspelsägare. Rania hade just låtit meddela att något dragspel aldrig dök upp i Pireus. Det var med största sannolikhet stulet och den mycket bedrövade mannen hade omgående beställt ett nytt italienskt dragspel. Detta befann sig nu i en låda på väg till Grekland, för han kunde ju inte vara utan dragspel på ön.

Rantias roll var höljd i dunkel. Varför hade hon inte ringt omedelbart och sagt att dragspelet var borta? När jag ringde henne sa hon att hennes telefon hade gått sönder. Hon hade slarvat bort alla telefonnummer. Till slut kröp det fram att hon aldrig varit i Pireus. Eftersom jag ringt och bekräftat bara en gång hade hon tolkat det som att jag antagligen aldrig kommit iväg till hamnen

och att dragspelet var kvar på ön. Någon kulturkrock var det väl knappast, snarare två olika sätt att se på överenskommelser. Jag borde förstås ha ringt henne en gång i timmen om att hon måste åka till Pireus, att det gällde liv och död, att man skulle tvingas ställa in en konsert om hon inte kom, att stora summor stod på spel, att hon inte under några som helst villkor fick komma ens fem minuter för sent den natten, när den gamla färjskorven skulle lägga till i Pireus hamn. Då hade hon naturligtvis hållit sitt löfte.

Missförståndet mellan mig och Rania tände samtidigt ett svagt hopp. Om hon inte sett att dragspelet var försvunnet så kanske det inte var det heller.

Redan samma dag lade färjan till på ön, kraftigt försenad. När jag kom hade den tömts på bilar och människor och bara en ensam gubbe i orange ställ syntes till vid pollarna. Innan han hunnit reagera var jag ombord. ”Hallå där, vart ska du?” ropade han. ”Jag ska hämta en väska!” svarade jag. ”Var ligger den då?” ropade han. ”Härinne”, svarade jag och skyndade in i godsutrymmet vars dörr till all lycka stod öppen. ”Hallå, där får du inte gå in!” ropade han och började springa åt mitt håll. Min blick for snabbt över hyllorna. De var tomma. Inte så mycket som en kartong i sikte.

Då råkade jag kasta en blick i ena hörnet. I en hög med sopsäckar skymtade jag ett egendomligt välbekant handtag. Jag ryckte tag i det. Det var dragspelet!

”Här är den!” sa jag just som mannen kom fram till mig. Han stirrade misstänksamt på mig. ”Är det du som är ägaren?” Jag nickade.

Jag dansade genom stadens gator, tog en taxi och anlände samtidigt som dragspelaren själv. Han stirrade på lådan, som innehöll den en älskad katt som sprungit bort för många år sedan och nu återvänt, hungrig och trött. Han plockade försiktigt fram instrumentet och spelade lite på det. I tre veckor hade det åkt fram och tillbaka mellan ön och Pireus, nonstop, utan att en enda gång ha fått gå i land. Det var en verklig dunderkur tydligen, för ta mig tusan om det inte lät mer stämt än någonsin!

Historien hade kunnat sluta där och gör det på sätt och vis också. Men bara några dagar senare kom nästa låda fram till dragspelsmannen. Han blev blyxtförälskad i sitt nya grönskimrande dragspel. Det hade ett renare och

kraftigare ljud än hans gamla. Gång på gång måste han plocka fram det och spela på det.

Och som han sa någon vecka senare, att hade det inte varit för att jag var som jag var och att sångerskan var som hon var, så hade det förmodligen kryllat av dragspelsstämmare runt hans gamla instrument och

stämt hade det blivit och sedan på nytt ivägskickat och hämtat av mig och då hade han inte fått uppleva denna nya lycka.

Och så skålade vi för det gamla dragspelets självkurerande tre veckor till havs.

Greklandsträff 24 november

Alexandra Pascalidou-Taximi
Jan Ornert-Greece-DJ Elias m.fl.

Dans, disco, underhållning,
utställningar, föredrag m.m.

Fr. 295,-

www.tallinksilja.se • 08-22 21 40

OASEN

av Nikolaos Tziampazis

Ibland är man både blind och döv av egen fri vilja utan att ha drabbats av fysiska åkommor, sjukdomar eller skador. Det spelar ingen roll vilka klockor som larmar intill ens öron och vad som händer rakt framför en. Man varken hör eller ser det uppenbara för man inte vill kännas vid, är inte mottaglig, för budskap som ruskar till en och smular sönder de föreställningar och de idealbilder man har. Sen händer det plötsligt att man vaknar till och får en kalldusch som får en att frysa så in i märgen. Frossan varar så länge att det är fråga om man någonsin blir av med den.

Vårt hus i Grekland, mitt föräldrahem, ligger i en arbetarstadsdel i Thessaloniki som på senare tid har blivit uppsnopsad och har fått växtverk. De flesta av de gamla ursprungliga låghusen på en, två och ganska sällan tre våningar har jämnats med marken för att ersättas av höga flerfamiljshus, små och större varuhus och en uppsjö av kaféer och restauranger. Inom loppet av ett tiotal år har stadsdelen ändrat både utseende och karaktär. Fastän det finns ett undantag. På vår lilla gata är det inte mycket som har förändrats över tiden. De gamla husen står kvar och människorna som bor där känner varandra sedan barndomen. De som en gång i tiden byggde alla dessa hus, där det tidigare var åkrar, har hunnit bli gamla och de flesta har lämnat det jordiska. Deras barn och barnbarn har tagit över och bevarat husen. Har bevarat också samhörigheten och lugnet. Trätoämnen och gnäll mellan grannarna finns det alltid men man brukar klara upp det mesta och är lika bra vänner eller ovänner dagen därpå. Relationerna mellan människorna har utformats och kristalliserats sedan länge och man vet var man har varandra. Står man på gatan och låter blicken svepa runt får man intrycket av att befinna sig i en oas omgiven av betong. Man känner sig trygg trots att det händer saker och ting i omgivningarna som är alarmerande. Det har pratats mycket om det de senaste åren. Vi har blivit varnade varje sommar då vi är där men har inte själva sett något och tagit det hela med en nypa salt. I somras upptäckte vi att den ömtåliga balansen i oasen var rubbad och vi

konfronterades med problem som vi inte trodde att de fanns på riktigt.

När vi kom till oasen hade vi svårt att tro våra ögon. Vi visste sedan tidigare att det var på gång men hade ändå inte kunnat föreställa oss det. Vid sidan om vårt hus reste sig ett höghus som totalt förändrade, bröt mot allt, som vi hade på näthinnan sedan tidigare. Huset var inte färdigställt, var en byggarbetsplats än så länge vilket inte gjorde saken, intrycket, mycket bättre. Det här var inte helt oväntat, förr eller senare skulle någon upplåta sin tomt för ett höghusbygge. Det verkliga problemet manifesterade sin existens för oss, "blåögda turister" från Skandinavien, ett par veckor senare i det nästan färdigställda höghuset.

Några barn i tioårsåldern hade tagit sig in på bygget för att leka där. Inget anmärkningsvärt i sig, de gjorde samma sak varje dag när byggnadsarbetarna gått hem för dagen. Att det saknades avspärningar som borde hindra dem att ta sig in är ett kapitel i sig men byggentreprenörerna utnyttjar möjligheten att spara lite pengar i och med att varken de kringboende eller myndigheterna bryr sig förrän det händer någon olycka. Barnen kom tillbaka på gatan en kort stund senare vrålande. Alla vuxna som fanns i närheten rusade dit rejält uppskrämda. Det var först svårt att förstå vad som hade hänt för barnen skrek i munnen på varandra. Det hade tack och lov inte hänt något med dem, inte fysiskt i alla fall. De pekade mot bygget och sade att de hade sett ett lik där inne. Vi avvaktade ett kort ögonblick, antagligen för att samla mod inför det som vi skulle se där och sedan tog vi oss in.

På golvet, mitt bland bråte och cementsäckar nära väggen till trapphuset, såg vi en kropp. En ung man i tjugofemårsåldern, vardagligt klädd och med lätt skäggstubb, låg där orörlig. Någon av oss skrek till de andra, som väntade på gatan, att ringa efter ambulans. Vi närmade oss försiktigt och såg att i mannens arm var instucken en liten spruta. En till fanns på golvet vid sidan om kroppen tillsammans med några droppar blod, en bit aluminiumfolie och en engångständare. Vi hade, i likhet med barnen, efter att ha granskat kroppen på avstånd, dragit slutsatsen att mannen var död. Den magra kroppen verkade vara helt livlös, bröstkorgen rörde sig inte och ögonen i det likbleka ansiktet var slutna. Ett ögonblick senare kom en för mig okänd man med sin mobiltelefon i handen. Han gick fram, böjde sig ner och betraktade kroppen mycket noga på nära håll. Han hade sett något livstecken som vi andra uppenbarligen hade missat för han försäkrade

att mannen inte var död. Han ställde sig upp vid sidan om kroppen och mjukt men ändå med kraft petade han med sin fot på den liggande mannens bröstorg. Han hade rätt. Vi såg att de slutna ögonlocken rörde sig och öppnades några millimeter samtidigt som det hördes ett svagt ljud från den liggande mannens mun. Vi andra gick också lite närmare undrande om vad vi kunde göra men mannen med mobilen uppmanade oss att istället ta flera steg tillbaka och avvakta där. Det är stor risk att mannen på golvet kan bli våldsam om han vaknar till. Vi följde mannens uppmaning och jag fick höra från mina grannar att han var polis och vet hur man hanterar sådant. Han fortsatte att putta till mannen på golvet samtidigt som han pratade med honom på samma sätt som man tillrättavisar ett förskolebarn. Milt, ödmjukt men bestämt. Han försökte att få honom att vakna till, röra på sig och stiga upp. När vi hörde ambulansen komma in på gatan hade "likt" vaknat till och satt på golvet med ryggen mot betongväggen bakom sig. Ambulanspersonalen undrade om mannen var kontaktbar och tyckte att det lät bra när vi sade att han hade vaknat till. De gick fram till honom och efter en stund lyckades de få honom på fötter och hjälpte honom mot ambulansen. Han ville inte följa med. Ambulanspersonalen försökte övertala honom att åka med för att undersökas på sjukhuset och för att eventuellt få motmedel. Han brydde sig inte och de förklarade för oss att de inte kunde tvinga honom. Han gick sakta längs vägen och försvann ur vår åsyn. En av ambulanskillarna suckade och sade att de inte hinner med. Att det antagligen hade kommit en stor "båtlast" i veckan och alla knarkare i de västra stadsdelarna var rejält påtända. Nästan nittio procent av uttryckningarna gällde liknande fall. Han sade också "Det kan verka hårt och omänskligt det jag säger men ni har att välja mellan era barn eller dem. Jaga bort dem när ni ser dem. Jag föraktar inte dem, snarare tvärtom, men vad gör småbarnen när de hittar använda kanyler?" Polismannen som bodde en bit längre bort, höll med honom. Han lyfte upp sina armar och sade "Vad fan ska man göra. Stackars djävlar. Men titta här." Han visade sin öppna handflata för oss. Vi såg ett sår och han berättade att han fick det ett par månader tidigare när han oförsiktigt närmade sig en som hade fått en snedtändning. Kanylen hade skurit honom djupt och såret ville inte läka och man visste inte riktigt varför, trots alla möjliga undersökningar. Han sade att han kände killen vi hittat i bygget, var granne till honom. Att det var en bra kille som hade trillat dit rejält. Fick han inte någon avgift-

ning och avvänjning snart skulle han nog inte klara livhanken länge till.

Grannar, bekanta och kompisar hade de sista åren berättat för oss att situationen höll på att urarta. De berättade att man mitt på dagen kunde se hur kommersen pågick mitt framför de förbipasserande. I de små parkerna runt omkring i stadsdelen kunde man se små ansamlingar. Att allt fler ungdomar trillade dit och att det krävdes kraftiga åtgärder från myndigheterna för att sätta stopp eller åtminstone bromsa det hela, men det som gjordes räckte inte till. Vi själva hade inte riktigt tagit på allvar det vi hörde. Vi hade helt enkelt inte sett något trots att det pågick mitt framför oss. Varför är en bra fråga. Rädslan för att bli av med sina illusioner? Hur som helst, det man inte vill se ser man inte eller skjuter det långt ifrån sig. På samma sätt som de kringboende vill få bort de redan existerande avgiftnings- och avvänjningshemmen från sitt område. Protesterar vilt, på alla lagliga och olagliga sätt mot nyinrättningar trots att alla vet att de som finns är för få och väntetiden för att komma under behandling allt för lång. De vill skjuta problemet så långt bort som möjligt från sitt kvarter, stadsdel eller stad men skriker samtidigt efter åtgärder bara saker och ting händer någon annanstans, i någon annans kvarter, stadsdel eller stad.

STORA
ELPIS
 AB
 TRANSPORT & SPEDITION

Saldovägen 11
 175 62 JÄRFÄLLA
 SWEDEN

Tel: 08-583 503 69
 08-583 503 49
 Fax: 08-583 503 26

E-mail: kozhh@hotmail.com
 Ansvarig: Anestis Grigoriadis

Η εταιρεία μας εκτελεί μεταφορές μεταξύ Σουηδίας και Ελλάδας,
 που περιλαμβάνουν από οικοσκευές μέχρι αυτοκίνητα.
 Εμπιστευθείτε μας για μια γρήγορη και ασφαλή μεταφορά.

GREKISKA MUSIKALISKA SÄLLSKAPET

underhåller med levande grekisk sång och musik
 för medlemmar i Stockholm.

Vi håller till på Ulvsunda Vårdshus i Bromma, korsningen
 Ulvsundavägen/Norrbyvägen 1 (nära Bromma Flygplats).

Premiär lördagen 10 november.

Vi välkomnar nya medlemmar!

För mer information, vänligen kontakta oss på telefon 073-971 40 03
 Öppet fredagar och lördagar 12.00-05.00.

Μη χάνεις στιγμή... από Ελλάδα

Μη χάνεις στιγμή από το γέλιο, το δάκρυ, τον έρωτα, το πάθος της ψυχής.
Μη χάνεις στιγμή από τα αγαπημένα σου πρόσωπα, από ό,τι σε κάνει να νιώθεις
πιο δυνατά τον χτύπο της καρδιάς.

* Απαραίτητη η 12μηνη συνδρομή

ADD EUROPE

P.O. Box 106130 • 40650 Ratingen • Germany

Το συνδρομητικό κανάλι Αντέννα Ευρώπη δεν είναι διαθέσιμο για πώληση στις χώρες Ελλάδα, Κύπρος, Βουλγαρία, Ρουμανία, Σερβία, Μπαρμίνουα, Κροατία, Βοσνία Ερζεγοβίνη, Σλοβενία, ΠΓΔΜ και Αλβανία.

Για πληροφορίες:

+49 1805 22 31 36

www.antennaeurope.gr

Αντέννα-Ευρώπη, το νέο ελληνικό, δορυφορικό, συνδρομητικό κανάλι

Νέο ελληνικό, δορυφορικό κανάλι άρχισε να εκπέμπει πρόσφατα στην Ευρώπη, και μπορεί να λαμβάνεται μεταξύ άλλων και στη Σουηδία. Πρόκειται για κανάλι του ομίλου Αντέννα που έχει πολλά χρόνια δραστηριότητας στην Ελλάδα.

Το νέο κανάλι έχει την ονομασία ANTENNA EYΡΩΠΗ και είναι αμφίδρομη επικοινωνίας. Όπως εξηγεί το ίδιο το κανάλι, αυτό σημαίνει ότι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν μαζί του τηλεφωνικά, μέσω φάξ ή διαδικτύου και να αποστέλλουν δελτία τύπου που αφορούν σε εκδηλώσεις και άλλες δραστηριότητές τους, τα οποία αξίζει να προβληθούν μέσω της εκπομπής Ellada@antenna.gr

Το κανάλι εκπέμπει από το δορυφόρο Hot Bird και περιλαμβάνει στο πρόγραμμά του όλα τα ψυχαγωγικά και ενημερωτικά προγράμματα του επίγειου τηλεοπτικού σταθμού Αντέννα, σειρές, ток σόους, παιχνίδια και ζωντανά δελτία ειδήσεων.

Η πρόσβαση στον Αντέννα Ευρώπη γίνεται μέσω 12μηνης προπληρωμένης κάρτας, συμβατής με τα δύο πιο διαδεδομένα συστήματα κωδικοποίησης -Irdeto και Viaccess. Το ύψος της συνδρομής ανέρχεται στα 10 Ευρώ το μήνα. Για περισσότερες πληροφορίες μπορεί κανείς να τηλεφωνήσει στον αριθμό +49 180 522 3136 ή να επισκεφτεί την ιστοσελίδα: www.antennaeurope.gr

Posttidning B Returadress
Grekiska Riksförbundet
Box 19100
SE-104 32 Stockholm

Καλή εγιορτασία

Χριστούγεννα & Πρωτοχρονιά
ΕΛΛΑΔΑ ή ΣΟΥΗΔΙΑ;

μαζί!

Αναχωρήσεις από Σουηδία και Ελλάδα

22 Δεκεμβρίου έως και 6 Ιανουαρίου

με την άνεση και σιγουριά των Σκανδιναβικών αερογραμμών

ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΑΠΟ ΣΟΥΗΔΙΑ

από **2999:-**

ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΑΠΟ ΕΛΛΑΔΑ

από **299€**

Κρατήσεις εσωτερικών ταξιδιών
με την

TRAVELLER
OF THE WORLD

Aer Olympic

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Λ. ΝΙΚΗΣ 3, 5ορ., 546 24, ΤΗΛ.: 2310 257 255, FAX: 2310 256 942
www.travellerworld.gr

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ
REGERINGSGATAN 60, TEL.: 08-24 28 85, FAX: 08-21 43 43,
www.aerolympic.se